

PB095 - Úvod do počítačového zpracování řeči

Luděk Bártek¹

1

—

Seznámení s oblastmi:

- digitálního zpracování zvuku
 - v časové oblasti
 - ve frekvenční oblasti
 - převod signálu z časové do frekvenční oblasti
- syntézy řeči
- rozpoznávání řeči
- dialogových systémů

- Dvouhodinová přednáška
- Možnosti zakončení:
 - zkouška - písemka + ústní zkouška, termíny budou vypsány v IS MU během prosince
 - kolokvium - ústní rozprava na dané téma z oblasti zpracování zvuku
 - zápočet

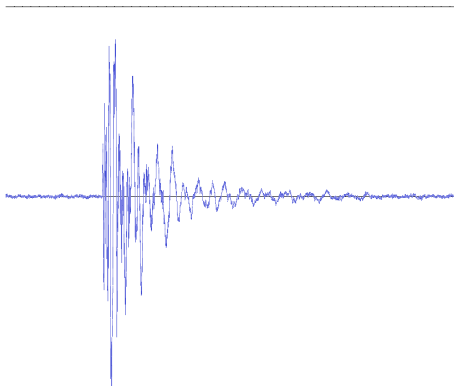
- Luděk Bártek
- e-mail: bar@fi.muni.cz
- kancelář: B314
- konzultace viz osobní stránka v ISu
(<https://is.muni.cz/auth/osoba/2154#vyuka>)

- J. Psutka et al, Mluvíme s počítačem česky, Academia 2006
- J. Psutka, Komunikace s počítačem mluvenou řečí, Academia, Praha, 1995
- Z. Kotek, V. Minařík, Metody rozpoznávání a jejich aplikace, Academia, Praha, 1993
- T. Dutoit, An introduction to Text-to-Speech Synthesis, Kluwer Acad. Publ., 1999
- M. R. Schroeder, Computer Speech, Springer 1999
- Původní stránky předmětu
(<http://www.fi.muni.cz/~kopecek/upzr.htm>) doc. Kopečka
- Stránky Voice Browser Activity (???)

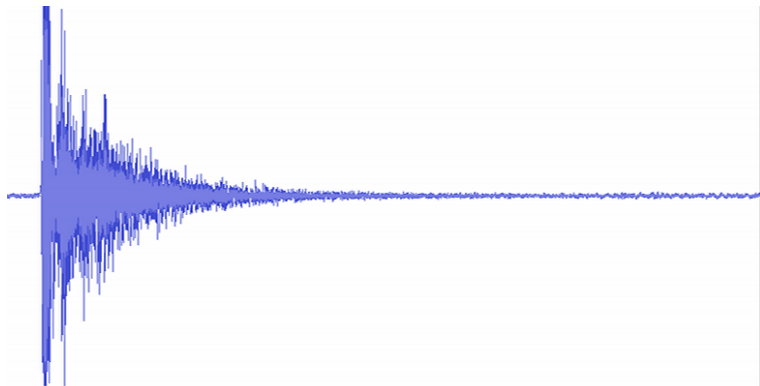
- Laboratoře LSD, NLP
- <http://lsd.fi.muni.cz/>
- <http://nlp.fi.muni.cz/>

Co je to zvuk?

- Akustický signál.
- Jedná se o kmitavý pohyb molekul pružného prostředí.
 - vzduch
 - voda
 - kov
 - ...
- Vyvolán odporem prostředí - vede k opakovanému stlačování prostředí.
- Podrobněji v části fyzikální akustika.

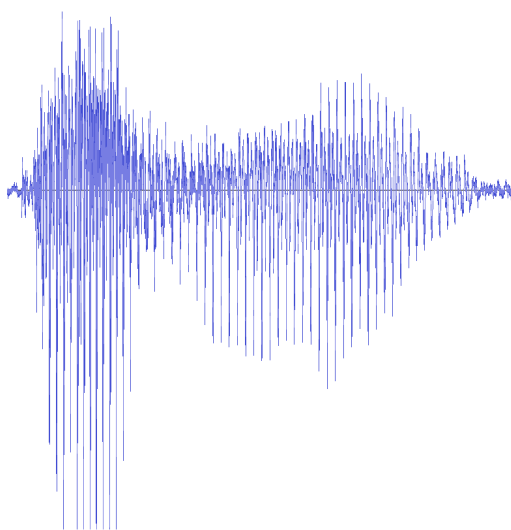

Zvuk klepnutí na plastové tělo počítače

Zvuk tlesknutí

- Akustický signál a gesta sloužící ke komunikaci.
- Obsahuje definované vzory (slova), která jsou dána jazykem.
- Velmi rozvinutý u člověka.
 - Příznaky schopnosti tvorby artikulované řeči již u Australopitéka (-3 milióny let).
 - Slouží ke sdělování: myšlenek, pocitů, emocí, ...
 - myšlenek - "Dnes budeme probírat láčkovce."
 - pocitů - "Je mi krásně.", "Radši se ke mně ani nepřibližuj!", ...
 - emocí - "Au!", "Jé!",
- Určité formy akustické komunikace (řeči) lze pozorovat i u dalších vyšších živočichů:
 - způsob zajištění kooperace při získávání obživy (delfín, vlk, ...)
 - vábení partnera (jelen, ...)
 - vyjádření emočních stavů (pes, opice, ...).
 - ...

Zvukový záznam (images/ahoj.wav)

- Fyzika - akustika.
- Biologie - medicína (fyziologie, fyziologická akustika).
- Jazykověda - fonetika.

Přehled historie zpracování a napodobování řeči

- Schopnost artikulované řeči - australopitekus - cca. -3 000 000 let
- Starověk - budování mluvících soch
- Galileo Galilei - souvislost mezi tónem a frekvencí
- 1779 - Christian Gottlieb Kratzenstein - systém rezonátorů pro samohlásky a, e, i, o, u

Přehled historie zpracování a napodobování řeči

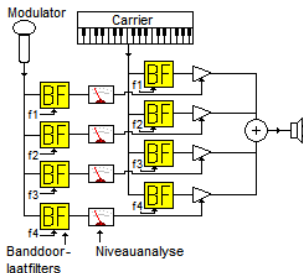
- 1791 - (Johann) Wolfgang von Kempelen (de Pázmánd) - první mechanický řečový syntetizér

- 1835 - zrekonstruován a upraven Wheatonem - navíc pružná "ústní dutina".
- 1846 - J. Faber - mluvicí stroj Euphonia

Přehled historie zpracování a napodobování řeči

- 1937 - R. R. Riesz - mechanický mluvící stroj
- 1939 - H. Dudley
 - VODER - elektromechanický řečový syntetizér
 - VOCODER - systém pro kódování a přenos řeči

- 50. léta 20. století - syntéza ve frekvenční oblasti
 - později v časové oblasti
- 70. léta 20. století - počítačové zpracování zvuku

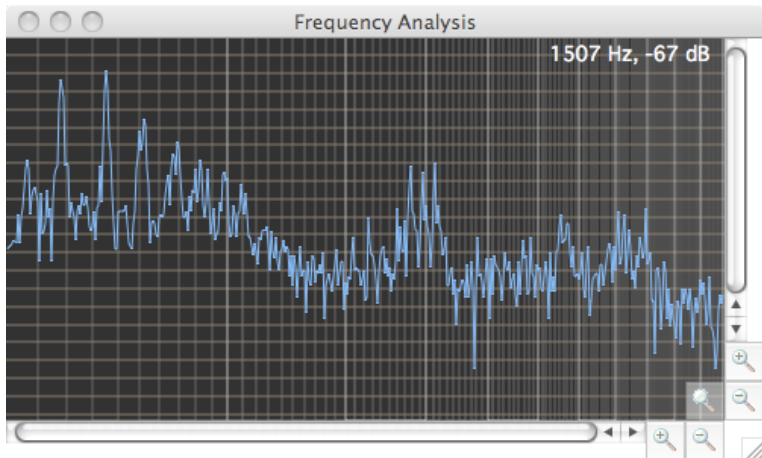
- 19. století porozumění principů tvorby a zpracování řeči (rezonanční teorie, základy fonetiky):
 - J. B. Fourier - Fourierova věta
 - principy spektrální analýzy zvuku
 - H. Helmholtz
 - fyziologie vnímání hudby
 - Helmholtzův rezonátor

- J.R. Ewald - fyziologie sluchu.

- Dvacáté století:
 - 1924 - spektrální analýza řeči na bázi formantové analýzy samohlásek
 - Vokodéry - komprese řečového záznamu
 - 1946 - 47 zařízení pro grafické zobrazení řeči
 - 2. polovina 20. století - intenzivní rozvoj teorie a počítačových aplikací

Spektrum zvuku

Textová data k obrázku. (images/spektrum-a.txt)

- syntéza řeči:
 - komerční TTS:
 - AT&T Natural Voices
 - IBM Research TTS
 - Loquendo TTS
 - nekomerční TTS:
 - MBrola
 - Festival
 - Demosthenes

- Rozpoznávání řeči:
 - izolovaných slov
 - souvislé promluvy
 - komerční: Dragon, ViaVoice Desktop Products
 - nekomerční: Sphinx4, ...
- Dialogové systémy
 - Infocity Liberec (TU Liberec, Prof. J. Nouza), 485353100
 - MIT Cambridge, Spoken Language System Group
 - Mercury - 001-877-648-8255
 - Jupiter - 001-888-573-8255

- Syntéza a rozpoznávání řeči
 - Demosthenes
 - NLP - čeština pro syntetizér MBrola - využit řečový korpus CLAP
- Asistivní technologie:
 - Audi-C - dialogové programování v C++
 - Audis - řečový hypertextový prohlížeč
 - ...
- Dialogové systémy
 - WebGen (<http://lsd.fi.muni.cz/webgen/>) - dialogové generování webových prezentací
 - GATE (<http://lsd.fi.muni.cz/GATE/>) - dialogové kreslení obrázků, dialogové prohlížení obrázků, zvukové zobrazení obrázků
 - ...
- Spolupráce s laboratořemi NLP, VR, ...

- Věda zabývající se zvukem.
- Z řeckého akustikos - vztahující se k slyšení.
- Akustika zkoumá zvuk z hlediska:
 - fyzikálního (fyzikální akustika) - zvuk jako fyzikální vlnění
 - rychlost šíření, vztah mezi různými fyzikálními veličinami zvuku, šíření zvuku, ...
 - fyziologického (fyziologická akustika) - tvorba a vnímání řeči u člověka
 - hudebního (hudební akustika) - zvuky a jejich kombinace s ohledem na potřeby hudby
 - jak lidem zní kombinace a sekvence zvuků a tónů, ...
 - molekulárního (molekulární) - vztah molekulární struktury a akustických vlastností
 - k měření se využívá hyperzvuk (≥ 100 MHz).
 - zpracování zvuku na počítači (počítačová akustika) - digitální zpracování zvuku.

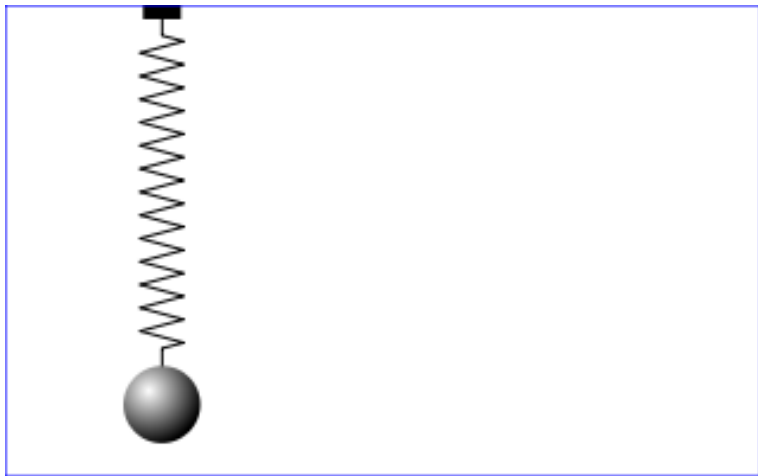
- Během semestru se budeme zabývat:
 - fyzikální akustikou
 - fyziologické akustikou
 - počítačovou akustikou

- Zvuk je fyzikální vlnění:
 - kmitavý pohyb molekul
 - mechanické vlnění látkového prostředí vyvolávající sluchový vjem
 - charakterizován:
 - frekvencí
 - amplitudou

- perioda (T) - nejkratší doba, kterou tělesu trvá průchod stejnou fází pohobu.
- $f = 1/T$
- jednotka Hz
- $1 \text{ Hz} = 1 \text{ perioda za sekundu}$

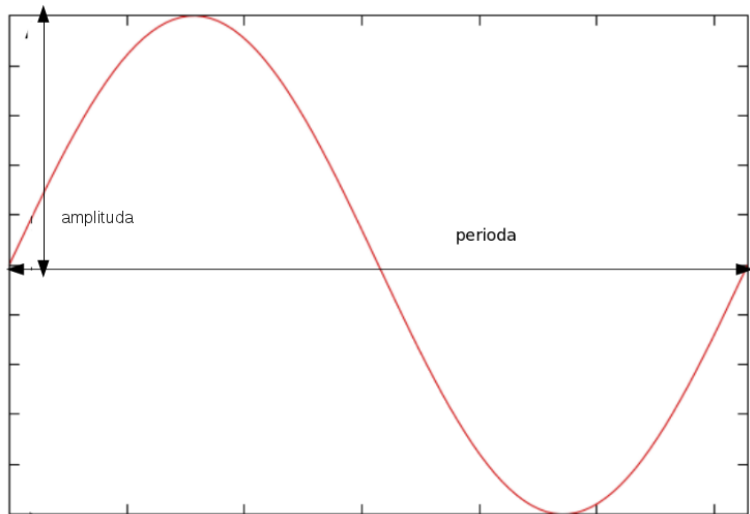
- závisí na prostředí a řadě dalších fyzikálních faktorů
 - teplota
 - tlak
 - ...
- rychlost zvuku v různých prostředích
 - vzduch (13,4 stupňů) - 340 m/s
 - voda (25 stupňů) - 1500 m/s
 - rtuť - 1400 m/s
 - beton - 1700 m/s
 - led - 3200 m/s
 - ocel - 5000 m/s
 - sklo - 5200 m/s

Hmotný bod na nehmotné pružině

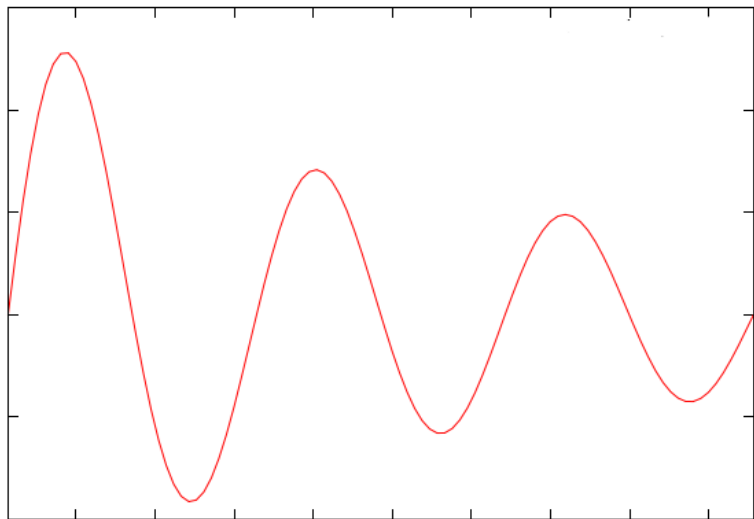

- Zanedbáváme:
 - odpor prostředí
 - gravitaci
 - ...
- Základní veličiny:
 - amplituda - maximální hodnota výchylky dané periodické veličiny (y_{max})
 - okamžitá výchylka - $y = y_{max} \sin(\omega t)$
 - ω - úhlová rychlost periodického jevu $\omega = 2\pi/T = 2\pi F$ [rad/s]
 - t - čas
 - perioda (T) - doba trvání jednoho opakování daného jevu. Měří se v sekundách.
 - frekvence - $F = 1/T$ [Hz]

Perioda a amplituda

Tlumené kmity

Vlastní a vynucené kmity, rezonance

- Vlastní kmity - jsou kmity soustav bez působení vnějších sil
- Vnější kmity - vynuceny vnějším prostředím systému (buzením)
- Rezonance - fyzikální jev, malá budící síla může způsobit značné změny kmitajícího systému

$$A_r = \frac{\frac{S}{m}}{2b\sqrt{\omega_0^2 - b^2}} = \frac{S}{2mb\omega}$$

- A_r - rezonanční amplituda
- S - amplituda budící síly
- m - hmotnost kmitajícího tělesa
- b - tlumení kmitající soustavy (řádově menší než omega)
- ω - úhlová rychlost tlumených kmitů

Akustický tlak a akustická intenzita

- Akustická intenzita:

- množství energie, které projde jednotkovou plochou za jednotku času - jednotka Wm^{-2}
 - P - tlak, S - plocha

$$I = \frac{P}{S}$$

- Akustický tlak - síla působící na element plochy v prostředí vlnivého děje (jednotka Pascal [Pa])
 - má-li sinusový průběh:

$$p = p_0 \sin(\omega t)$$

p_0 - maximální akustický tlak v průběhu periody

- Akustická intenzita je úměrná druhé mocnině akustického tlaku.

Akustická intenzita (2.)

- práh citlivosti (slyšení) - $I_0 = 10^{-12} \text{ W/m}^2$ 20 μPa
- práh bolesti - 1 W/m^2 130 Pa
- Intenzita není vnímána lineárně (lineární nárůst vnímané intenzity odpovídá geometrickému nárůstu intenzity)
 - Weber-Fechnerův psychofyzikální zákon
- Hladina intenzity (hlasitost) zvuku L

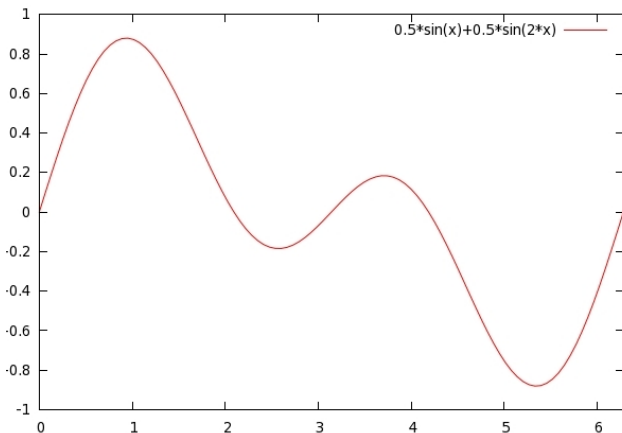
$$L = 10 \log\left(\frac{P}{P_0}\right)^2$$

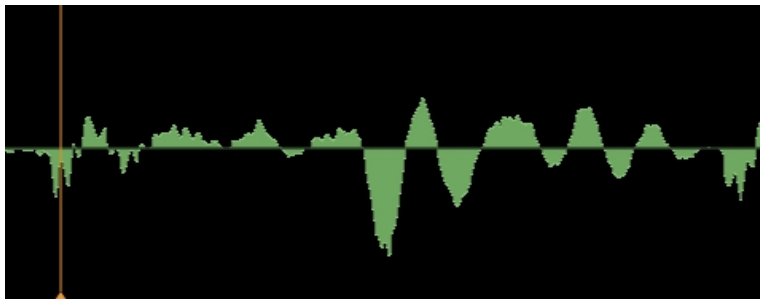
- Jednotka 1 Bel (1B) - rozsah hladin cca 13 Belů

- šepot - 10 - 20 dB
- tlumený hovor - 35 - 45 dB
- hovor střední hlasitosti - 50 - 55 dB
- symfonický orchestr - 70 - 90 dB
- rocková hudba 110 - 130 dB
- vzlet proudového letadla 190 dB
- subjektivní vnímání závisí na frekvenci

Základní a složený tón

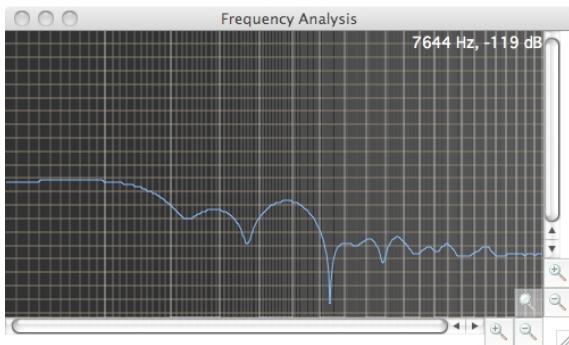
- Základní tón - zvukovou intenzitu v závislosti na čase odpovídá sinusoidě
- Složený tón - lineární kombinace základních tónů
 - většina zvuků

Akustické spektrum zvuku

- Reálné zvuky:
 - Jedná se většinou složené tóny.
 - Složeny ze základních tónů.
 - Lze je rozložit na jednotlivé složky - akustické spektrum

- K získání frekvenčních charakteristik lze využít např Fourierovu transformaci, lineární predikci, ...

- $f(x)$ - periodická funkce s periodou T

$$f(x) = \frac{a_0}{2} + \sum_{k=1}^{\infty} a_k \cos kx + b_k \sin kx$$

- nejlepší aproximace pro:

- $\alpha, \alpha + T$ - interval periodicity funkce $f(x)$

$$a_k = \frac{2}{T} \int_{\alpha}^{\alpha+T} f(x) \cos(k\omega x) dx$$

$$b_k = \frac{2}{T} \int_{\alpha}^{\alpha+T} f(x) \sin(k\omega x) dx$$

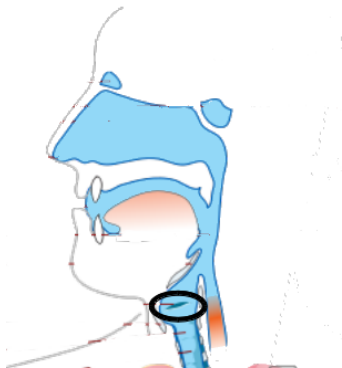
Základy fyziologické akustiky

- Mechanismus vytváření řeči
- Mechanismus vnímání řeči
- Helmholtzova rezonanční teorie
 - G Bekesy - Nobelova cena za fyziologii a medicínu za výzkum funkce cochle(3. 6. 1899, Budapest - 13. 6. 1972, Honolulu)
- Helmholtzův rezonátor

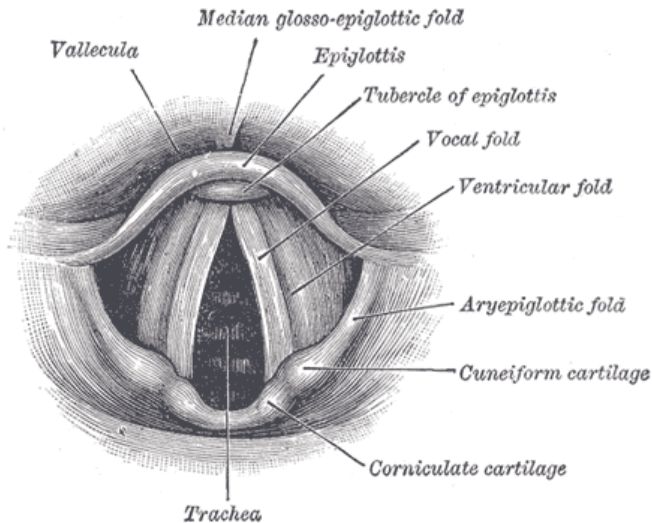

- Řeč vytváří hlasové ústrojí - hlasivky v hrtanu.
 - Hlasivky vytváří úzkou hlasovou štěrbinu - vzduch je při průchodu rozkmitán.
 - Frekvence kmitání hlasivek - základní hlasivkový tón.
 - Zvuk vzniklý v hrtanu (s výjimkou např. sykavek) je modifikován v rezonančních dutinách (obdobu Helmholtzova rezonátoru).
 - Rezonanční dutiny:
 - hrtanové
 - ústní
 - nosohltanové

Umístění hlasivek

Hlasové ústrojí - schéma hlasivek

**Vocal cords
abducted
to breathe**

**Vocal cords
adducted
to speak**

- při dýchání jsou hlasivky rozevřeny
- při řeči se dutina zužuje a proudící vzduch je rozechvívá
- tím se vytváří základní hlasivkový tón
- ten je dále modifikován v hlasových dutinách:
 - hrtanové
 - nosohltanové
 - ústní

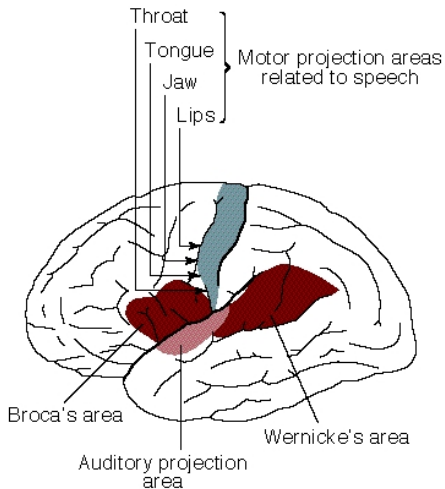
- sluchový orgán:
 - ušní boltec - zachycuje a koncentruje zvukovou energii
 - zvukovod - vede zachycenou energii k bubínku
 - ušní bubínek - rezonancí rozkmitán a přenáší vlnění na kůstky středního ucha:
 - kladívko
 - kovádlínka
 - třmínek
 - Eustachova trubice
 - vede ze středního ucha do dutiny ústní
 - slouží k vyrovnávání případných přetlaků (brání poškození středního a vnitřního ucha)
 - oválné okénko - jemná membrána tvořící rozhraní mezi středním a vnitřním uchem
 - hlemýžď (Cochlea)
 - součást vnitřního ucha
 - ústrojí ve tvaru ulity hlemýžďě

Sluchový orgán (1.)

- Hlemýžď (Cochlea):
 - součást vnitřního ucha
 - ústrojí ve tvaru ulity hlemýždě
 - naplněno vodnatým mokem
 - obsahuje Cortiho ústrojí
 - obsahuje cca 20 000 vláček
 - jejich délka od cca 40 μm do 0,5 mm
 - rezonují s jednotlivými tóny ve zvuku
 - vláček slouží k přenosu informací o jednotlivých složkách zvuku do mozku.

- Řečové centrum v mozku

- Brocova oblast:
 - obsahuje artikulační vzorce - sekvence zapojení jednotlivých svalů potřebných k vyslovení slova
 - Brocova expresivní, motorická - afázie - rozumí řeči, má problémy s výslovností:
 - vynechávání slov
 - telegrafická kvalita řeči
 - řeč je kostrbatá
 - ...
- Wernickeho oblast
 - obsahuje sluchové vzorce a významy slov.

- Přírodní věda na pomezí lingvistiky, anatomie, fyziologie a fyziky (akustiky)
- Zkoumá zvukovou stánku jazyka z různých aspektů jazyka:.
 - fyziologickou činnost mluvidel
 - akustickou podstatu zvuků.
- Dělení fonetiky:
 - artikulační - tvorba fónů ve zvukovém ústrojí
 - akustická - přenos zvuků prostředím, jejich frekvence, ...
 - percepční - jak jsou zvuky přijímány,

- Foném - elementární zvukový segment, který je schopný diferencovat vyšší znakové jednotky jazykového systému (morfémy).
- Fonémy:
 - samohlásky:
 - základní frekvence
 - formanty
 - samohlásky:
 - znělé - na vzniku se spolupodílí hlasivky
 - neznělé.
- Koartikulace - vzniká změnou parametrů řečového ústrojí při přechodu z jedné hlásky na druhou
 - další řečové jednotky:
 - alofón
 - difón
 - trifón

- Fonetický přepis - psaná a mluvená forma téže promluvy se mohou lišit.
 - Jednoznačný a přesný zápis mluvené řeči.

- Přesný a jednoznačný zápis mluvené řeči.
- IPA - International Phonetic Alphabet
 - součást standardu UNICODE.
- Národní fonetické abecedy.
- TTS - většinou využívají 7bitový ASCII přepis znaků z IPA (SAMPA - Speech Assessment Methods Phonetic Alphabet) např. DITe
- pravidla pro přepis:
 - změna znělosti na hranici znělá souhláska - neznělá souhláska
 - měkčení souhlásek, pokud následuje *i*, *ě*
 - ...
- Občas může být přepis regionálně závislý:
 - *sh*:
 - Čechy - sch
 - Morava - zh

- Krátké samohlásky:
 - a pata, e led, i lid, o rod, u ruka
- Dlouhé samohlásky:
 - a:, á pátá; e:, é léto; i:, í lípa; o:, ó tón; u:, ú úkol
- Dvojhlásky:
 - au auto; eu euforie; ou houba

- Souhlásky:
 - m matka; *μ* tramvaj; n nos ň kůň nk banka
 - p pes; b babička; t táta; d dům; ě ěapka; ď ďábel; k kost; g gram
 - c co; dz; leckdo; č čáp; dž džem
 - f fuj; v voda; s sen; z zub; š šíp; ž žena; x, ch chléb; ych abych byl; h hra
 - r rak; ř řeka; ř rybář
 - j j já; l l les
 - r krk; l vlk; m Rožmberk

- Fonetický přepis věty "Čeština je krásná řeč"
 - tSeSTina je kra:sna: r/etS
 - Syntetizovaná věta "Čeština je krásná řeč."
(data/cestina.wav)

- Krátké samohlásky - a, e, i, o, u
- Dlouhá samohlásky - á, é, í, (ó), ú
- Dvojhlásky - (eu), (au), ou
- Samohlásky:
 - základní hlasivkový tón - 100 - 400 Hz
 - formanty - rezonancí v dutinách hlasového traktu zesílené části akustického spektra

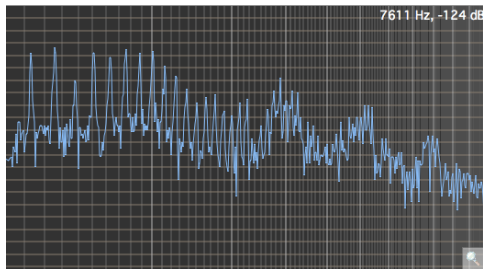
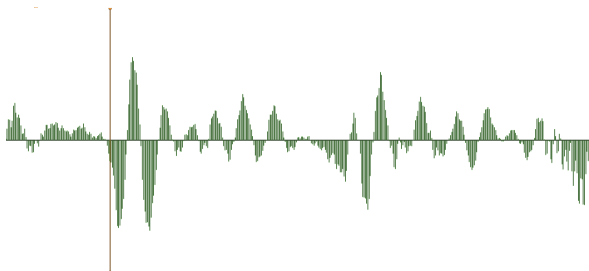
- Určující pro rozpoznávání samohlásek
- Formant F1 vzniká rezonancí v dutině ústní
- Formant F2 vzniká rezonancí v dutině hrdelní
- Hlavní formanty - spektrální poloha a intenzita může být dána:
 - muž
 - žena
 - dítě
 - individuálně
- Vyšší formanty F3 -
 - výskyt bývá individuální

Formanty F1 a F2 pro české samohlásky

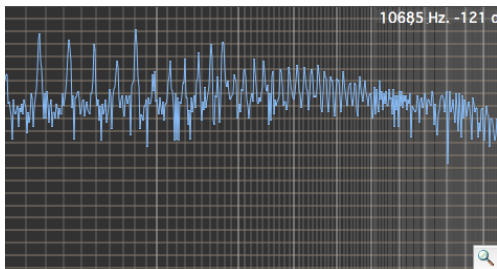
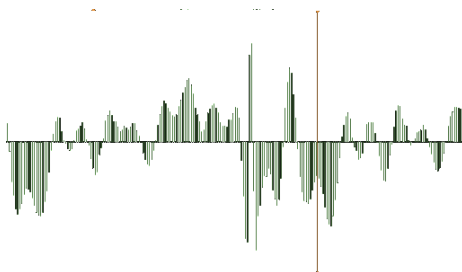
hláska	F1 [Hz]	F2 [Hz]
a	750 - 1100	1100 - 1500
e	500 - 700	1500 - 2000
i	300 - 500	2000 - 3000
o	500 - 700	900 - 1200
u	300 - 500	600 - 1000

- e - 10
- a, o, i - 6 - 7
- í - 4
- další jen s nepatrnou frekvencí:
 - á, u, é, ou, ú
 - ó, au, eu

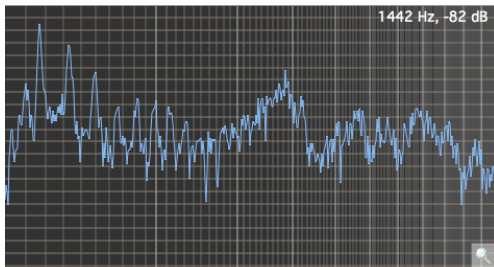
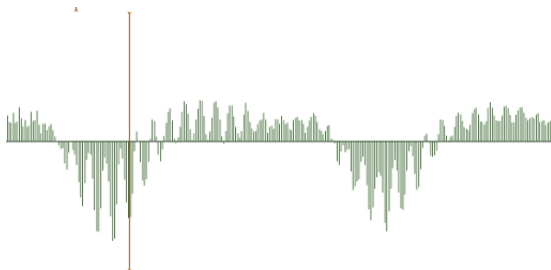
České samohlásky - a

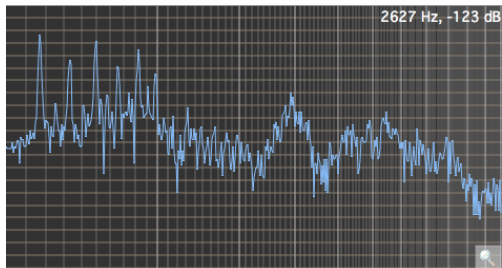
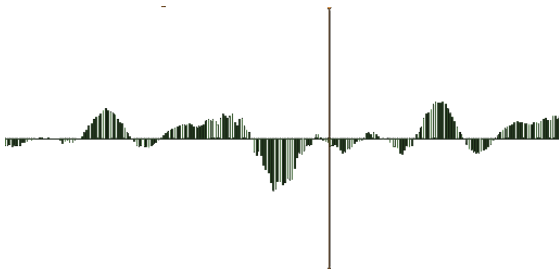
České samohlásky - e

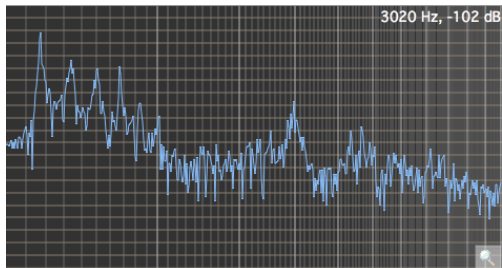
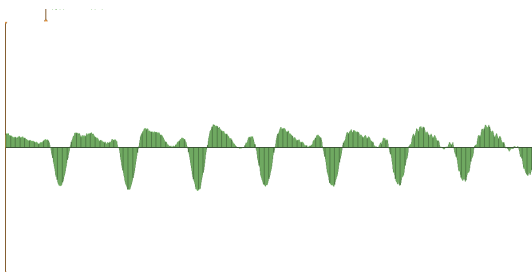
České samohlásky - i

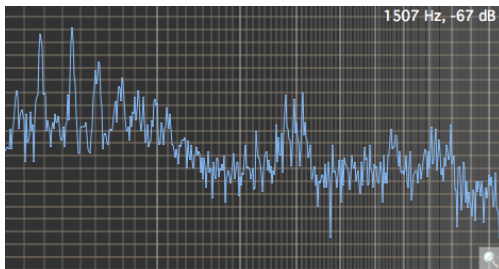
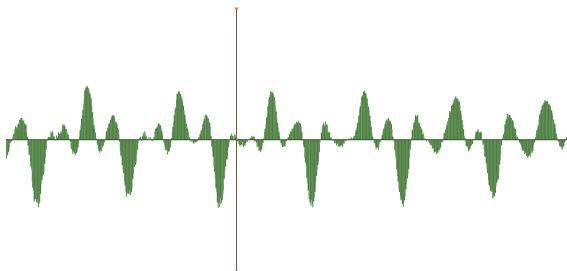
České samohlásky - o

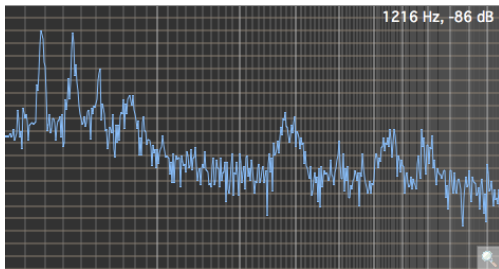
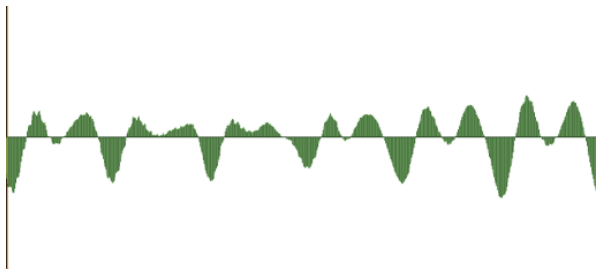
České samohlásky - u

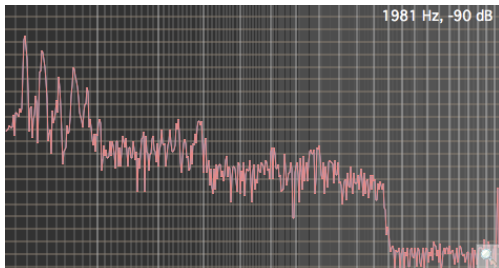
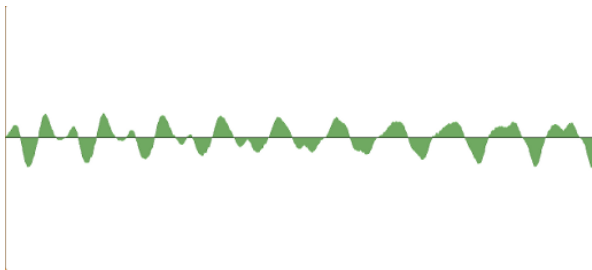
České dvojhlásky - au

České dvojhlásky - ou

České dvojhlásky - eu

- Zvukově dynamické děje.
- Pojem formantu ztrácí význam
 - tónový charakter mají pouze části některých souhlásek.
- Klasifikace:
 - znělé (sonorní)
 - neznělé (šumové)
 - fonetické dále podle místa a způsobu artikulace na:
 - retné - m, b, p, w, v, f
 - zubní - n, d, t, dh, th
 - dásňové - c, z, s, dz
 - patrové - ň, ď, ť, ž, š
 - závěrové (okluzívy, režené, explozívy) - b, d, ď, g, p, ť
 - úžinové - v, z, ž, f, th, s, š, ...

- Znělé souhlásky
 - charakteristické přítomností základního tónu
 - na vytváření se aktivně podílejí hlasivky.
- Neznělé souhlásky
 - hlasivky jsou pasivní (otevřené)
- Párové
 - neliší se artikulací, pouze znělostí
 - např. b-p, d-t. z-s, ...

Porovnání párových souhlásek (waveform)

S – Z

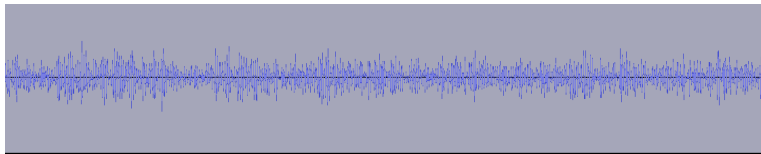

Figure: Průběh hlásky S

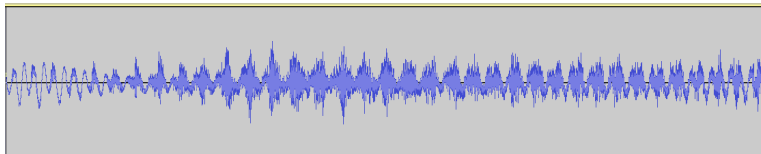

Figure: Průběh hlásky Z

Porovnání párových souhlásek (spektrum)

s – z

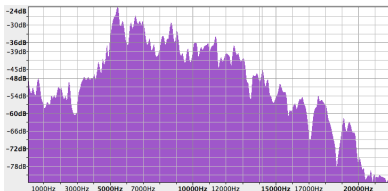

Figure: Spektrum hlásky s

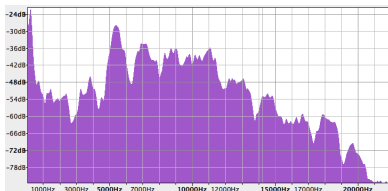

Figure: Spektrum hlásky z

- Okluzívy
 - závěrové souhlásky
 - vytvořena překážka výdechovému proudu vzduchu:
 - jazyk
 - zuby
 - rty
 - (p, b), (t, d), (ť, ě). (k, g), m, n, ň
- Frikativy
 - úžinové
 - zúžení výdechové cesty při artikulaci
 - (s, z), (š, ž), (f, v), (ch, h), l, j, r, ř
- Semiokluzívy
 - polouzávěrové
 - vytváří se jak překážkou, tak zúžením výdechové cesty
 - c, č

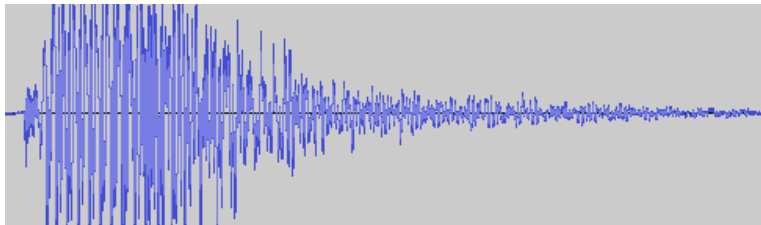

Figure: Průběh hlásky p

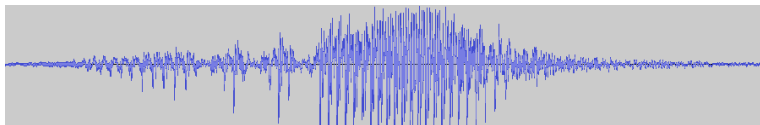

Figure: Průběh hlásky r

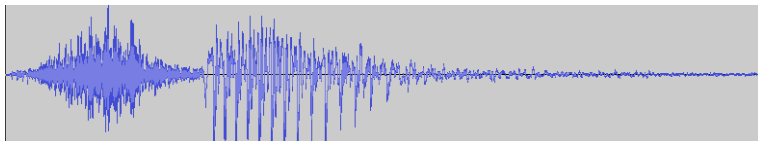

Figure: Průběh hlásky c

- Modifikace fonému v řečovém kontextu.
- Nutnost přenastavit řečový trakt na další foném.
- Způsobuje problémy při:
 - syntéze řeči
 - rozpoznávání řeči.

Ukázka vlivu koartikulace - původní fonémy

Figure: Samotné p

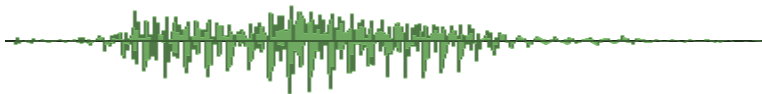

Figure: Samotné á

Ukázka vlivu koartikulace (2.)

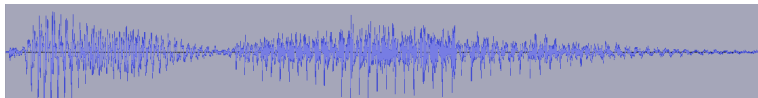

Figure: Spojení fonémů p a á

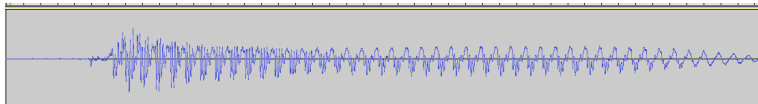

Figure: Vyslovená slabika pá

- Cíl - převod spojitého signálu na posloupnost digitálních hodnot vhodných pro uchování v počítači.
- Postup digitalizace:
 - 1 Vzorkování - převod reálných vstupních hodnot na posloupnost diskrétních reálných čísel.
 - 2 Kvantizace - převod posloupnosti reálných čísel na posloupnost celých čísel.
 - 3 Kódování - způsob uložení a kódování posloupnosti celočíselných hodnot získaných v kroku 2.

- Transformace spojitého časové závislého signálu $s(t)$ na časově diskrétní posloupnost $s(nT) = 0, 1, 2, \dots$
 - T - perioda vzorkování.
 - Pokud nemá dojít ke ztrátě informace, musí být vzorkovací frekvence aspoň dvojnásobkem nejvyšší frekvence, která je signálu obsažena.
- Po čase T je sejmuta a dána na výstup (ke kvantizaci) hodnota ze vstupního snímače.
 - většinou okamžitá úroveň napětí nebo proudu na vstupu.

- Digitální zpracování zvuku:
 - audio CD
 - mp3 - navíc použita ztrátová komprese
 - miniDisc - navíc použita ztrátová komprese ATRAC
 - DAT
 - ...
- Digitální zpracování signálu obecně:
 - digitalizace dat z různých analogových měřících zařízení
 - digitální zpracování obrazu
 - ...

Ukázka digitalizovaného signálu

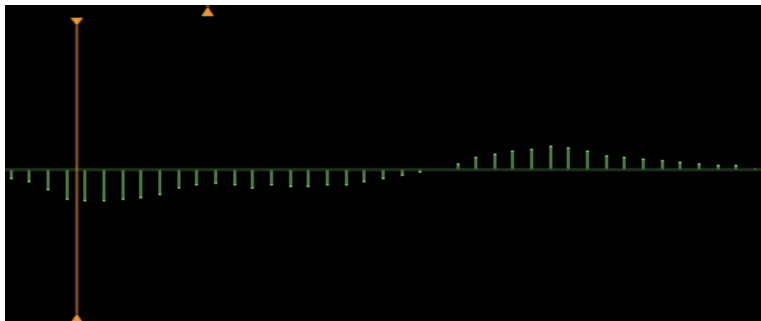

Figure: Ukázka digitalizovaného zvuku

- Analogový signál $s(t)$ lze rekonstruovat z hodnot vzorků $s(nT)$ následovně:

$$s(t) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} s(nT) \frac{\sin(\pi(\frac{t}{T} - n))}{\pi(\frac{t}{T} - n)}$$

právě tehdy když je vzorkovací frekvence alespoň dvojnásobkem nejvyšší frekvence obsažené ve vstupním signálu.

- Důsledky:
 - Vzorkovací frekvence by měla být alespoň dvojnásobkem nejvyšší frekvence vstupního signálu.
 - Je-li menší dochází ke zkreslení složek vyšších frekvencí.
 - Spor příznivců a odpůrců audio CD - je 44kHz dostatečující vzorkovací frekvence pro hudbu?

- Převod reálných navzorkovaných hodnot na celočíselné hodnoty.
- Počet celočíselných hodnot = počet úrovní kvantování
 - 256
 - 65 536
 - 16 777 216
- Kvantizační krok - reálný interval přiřazený kvantizované jednotce.
 - Na vstupu je signál s amplitudou 128 mA (-128 - 128 mA).
 - 8bitová kvantizace - 256 kvantizačních úrovní
 - kvantizační krok = $256 \text{ [mA]} / 256 \text{ [kvantizačních úrovní]} = 1 \text{ [mA]}$.

- Běžně používané kvantizace:
 - 8 bitů
 - 16 bitů
 - 24 bitů
- Realizováno pomocí A/D převodníků
 - součást zvukových karet
 - mobilních telefonů
 - ...

- Vzorkovací frekvence:
 - 8 kHz - telefonní kvalita
 - 16 kHz - běžná řeč
 - 22 kHz - rozhlasová kvalita
 - 44 kHz - audio CD
 - 48 kHz - DVD
- kvantizace:
 - 8 bitů
 - 16 bitů
 - 24 bitů
- počet audio kanálů
 - 1
 - 2
 - 4
 - 6 (5.1, 5 směrových kanálů + basy)

- PCM - přímé ukládání hodnot získaných kvantizací.
- výhody:
 - jednoduché na zpracování
 - nedochází k další ztrátě informací
- nevýhody:
 - Často malé rozdíly mezi hodnotami sousedních vzorků - značná redundance dat.
 - Konstantní hodnota kvantizačního kroku (závisí na parametrech AD převodníku);
 - V případě malé amplitudy vstupního signálu - ztráta informace (signál nepřekročí kvantizační krok).
 - V případě velké amplitudy - hodnota překročí rozsah - zkreslení signálu.
 - Oba případy brání kvalitní rekonstrukci původního signálu.

Způsoby kódování signálu

Způsoby řešení nedostaků kódování PCM

- Diferenční PCM - uchovávání rozdílů sousedních vzorků místo uchovávání jejich hodnot. Hodnota rozdílu bývá podstatně menší než hodnota vzorku - lze uchovat pomocí méně bitů.
- Adaptivní PCM - kvantizační krok se určuje na základě amplitudy vstupního signálu.

- Zvuk je "periodický" pouze na krátkém intervalu.
- Zpracování signálu na krátkém časovém intervalu, kde se nepředpokládají výraznější dynamické změny (*mikrosegment*).
 - velikost od 10 do 40 ms
- Metody krátkodobé analýzy:
 - v časové oblasti
 - ve frekvenční oblasti

- Nevýhoda použití mikrosegmentu:
 - chyba způsobená předpokladem, že zvuk v okolí okénka zůstává periodický s periodou okénka
 - tuto chybu lze kompenzovat použitím okénka
- Okénko - posloupnost vah pro prvky mikrosegmentu
- Nejběžněji používané typy okének:
 - hammingovo
 - pravouhlé

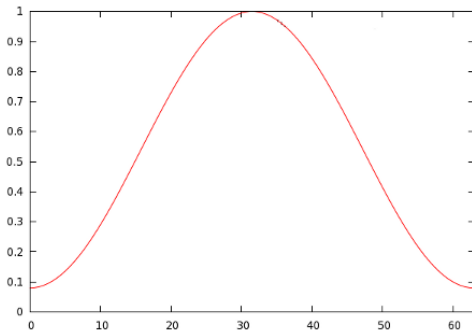
Hammingovo okénko

- Pro výpočet n -té váhy se využívá vztah

$$w(n) = \begin{cases} n = 0 \dots N - 1 & 0.54 - 0.46 \cos(2\pi n / (N - 1)) \\ n < 0 \vee n \geq N & 0 \end{cases}$$

N - počet vzorků v mikrosegmentu

- Hammingovo okénko pro mikrosegment délky 64

- Přiřadí každému prvku mikrosegmentu váhu 1:

$$w(n) = \begin{cases} n = 0 \dots N - 1 & 1 \\ n < 0 \vee n \geq N & 0 \end{cases}$$

N - délka mikrosegmentu

Analýza digitalizovaného signálu v časové oblasti 1.

- Vychází se přímo z hodnot vzorků, nikoliv z hodnot spektra.
- Používá se funkce krátkodobé energie:

$$E(n) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} (s(k)w(n-k))^2$$

- Ukázka výpočtu funkce krátkodobé energie v Octave (octave/ste.m)
- $s(k)$ - vzorek v čase k , $w(n-k)$ - váha odpovídajícího okénka pro čas k
- Výstupem je průměrná energie v rámci segmentu.
- Značně citlivá na velké změny úrovně signálu v rámci segmentu.
- Druhá mocnina zvyšuje dynamiku zvukového signálu.

- Funkce krátkodobé intenzity:

$$I(n) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} |s(k)|w(n-k)$$

- Používá se např. pro detekci ticha.

Ukázka průběhu funkce krátkodobé energie

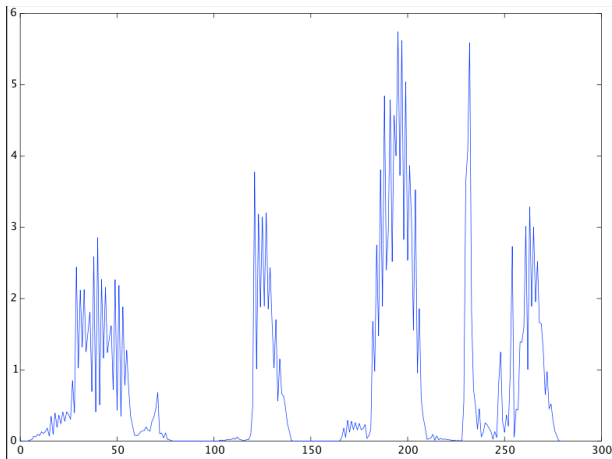

Figure: Ukázka průběhu funkce krátkodobé energie

Ukázka průběhu funkce krátkodobé intenzity

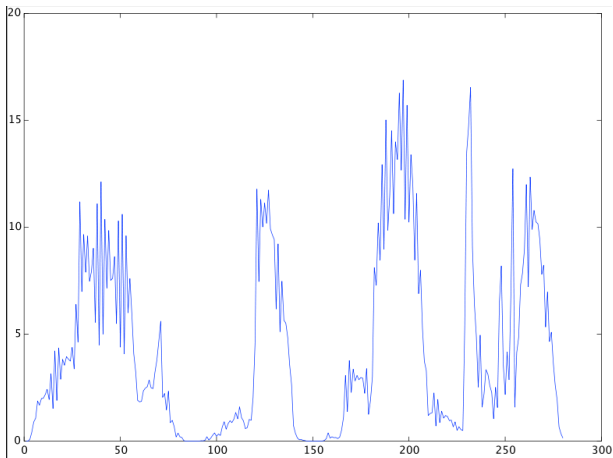

Figure: Ukázka průběhu funkce krátkodobé intenzity

- Krátkodobá funkce středního počtu průchodu nulou:
 - součet všech průchodů signálu nulou

$$Z(n) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} |\operatorname{sgn}[s(k)] - \operatorname{sgn}[s(k-1)]| w(n-k)$$

- varianta - počet lokálních extrémů
 - obě mohou být negativně ovlivněny šumem zvukového pozadí
- Diferenční klasifikátory:
 - difference prvního řádu

$$D_n = \sum_{k=-\infty}^{\infty} |s(k) - s(k-1)| w(n-k)$$

Ukázka průběhu funkce středního počtu průchodů nulou

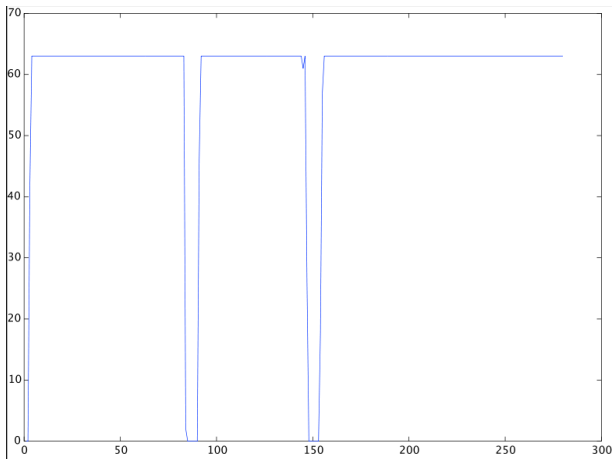

Figure: Ukázka průběhu funkce středního počtu průchodů nulou

- Krátkodobá autokorelační funkce:

$$R(m, n) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} (s(k)w(n-k))(s(k+m)w(n-k+m))$$

- používá se při zjišťování periodicity signálu základního tónu řeči
- je-li signál periodický s periodou P , $R(m, n)$ nabývá maxima pro $m=0, P, 2P, \dots$
- předpokládá délku mikrosegmentu aspoň $2P$

- Nejvíce používané:
 - krátkodobá Fourierova transformace
 - keprální analýza
 - lineární prediktivní analýza

- $f(x)$ - periodická spojitá funkce s periodou T

$$f(x) = \frac{a_0}{2} + \sum_{k=1}^{\infty} (a_k \cos(kx) + b_k \sin(kx))$$

- Způsob výpočtu koeficientů a_i a b_i :
 - $\alpha, \alpha + T$ - interval periodicity funkce f

$$a_k = \frac{2}{T} \int_{\alpha}^{\alpha+T} x \cos(kx) dx$$

$$b_k = \frac{2}{T} \int_{\alpha}^{\alpha+T} f(x) \sin(k\omega x) dx$$

- Nelze přímo použít - digitalizovaný zvuk není spojitý a je periodický pouze na omezených úsecích.

Diskrétní Fourierova Transformace (DFT)

- Používá se pro vyjádření spektrálních vlastností periodických posloupností s periodou N vzorků případně konečných posloupností délky N vzorků.
- Výpočet koeficientů $X(k)$ DFT:

$$X(k) = \sum_{n=0}^{N-1} x(n)e^{-j\frac{2\pi}{N}kn} = \sum_{n=0}^{N-1} x(n)W_N^{-kn}$$

- $|X(k)|$ - intenzita k. spektrálního koeficientu; frekvence závisí na velikosti mikrosegmentu N a vzorkovací frekvence T
- $x(n)$ - n. vzorek daného mikrosegmentu.
- $W_n = e^{j * 2\pi/N} = \cos(2\pi/N) + j * \sin(2\pi/N)$

Inverzní Diskrétní Fourierova Transformace (IDFT)

- Výpočet n. vzorku na základě hodnot $X(k)$ - Inverzní diskrétní Fourierova transformace (IDFT):

$$x(n) = \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} X(k) e^{j \frac{2\pi}{N} kn} = \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} X(k) W_N^{kn}$$

- Časová složitost výpočtu spektrálních koeficientů pomocí DFT - n^2 operací na komplexními čísly.
- Pomocí FFT - $N * \log_2 \frac{N}{2}$ operací násobení.
- FFT požaduje, aby délka analyzovaného segmentu byla mocninou 2.

- Vychází z modelu činnosti hlasového ústrojí:
 - Řečové kmity lze modelovat jako odezvu lineárního systému na buzení sestávající ze sledu pulzů pro znělou hlásku a šumu pro neznělou.
- Kepstrum - $X(k) = \text{IFFT}(\text{FFT}(x(k)))$
- Kepstrální analýza umožňuje z řeči oddělit parametry buzení a parametry hlasového ústrojí.
- Využití:
 - ocenění fonetické struktury řeči
 - znělost
 - F0, F1, F2, ...
 - rozpoznávání slov
 - verifikace a identifikace mluvčího
 - ...

- Jedna z nejefektivnějších metod analýzy akustického signálu.
 - Zajišťuje velmi přesné odhady parametrů při relativně malé zátěži.
- Vychází z předpokladu, že $s(k)$ lze popsat jako lineární kombinaci N předchozích vzorků a buzení $u(k)$ s koeficientem zesílení G :

$$s(k) = - \sum_{i=1}^N a_i s(k-i) + Gu(k)$$

- Použití:
 - určování spektrálních charakteristik modelu hlasového ústrojí
 - z chyby predikce lze odvodit poznatky o znělosti a určit frekvenci základního tónu
 - koeficienty a_i nesou informaci o spektrálních vlastnostech
 - lze je použít jako příznaky pro rozpoznávání řeči.

- HTK (<http://htk.eng.cam.ac.uk/>) - Hidden Markov Model Toolkit (Engineering Department of Cambridge University) - toolkit pro tvorbu rozpoznávačů řeči založených na skrytých Markovových modelech.
- ESPS toolkit (<http://www.speech.kth.se/software/#esps>)
- NICO toolkit (<http://nico.nikkostrom.com/>) - toolkit pro vytváření umělých neuronových sítí, využívá se např. pro rozpoznávání řeči.
- Matlab - knihovny pro analýzu řeči
 - labrosa.ee.columbia.edu/matlab/
(<http://labrosa.ee.columbia.edu/matlab/>)
 - Audio processing in Matlab
(http://www.umiacs.umd.edu/~ramani/cmsc828d_audio/Audio%20processing%20using%20Matlab.ppt)
 - ...

- Octave
(<http://www.gnu.org/software/octave/index.html>) -
opensource alternativa Matlabu
 - Měly by jít použít tytéž knihovny.
- SMP Tool (<http://www.speech.kth.se/smptool/>)
- ...

- Cíle rozpoznávání řeči:
 - interpretace příkazů uživatele – hlasové ovládání různých zařízení.
 - telefon
 - navigace
 - ...
 - převod mluveného slova na text – přepis mluveného slova
 - záznamy soudních přelíčení
 - ...
- Druhy rozpoznávání řeči:
 - rozpoznávání izolovaných slov
 - rozpoznávání plynulé promluvy.

- Cíl – rozpoznání částí promluvy ohraničených z obou stran pauzou.
- Uživatel může zadávat pouze jednotlivé povely nebo musí po vyřčení slova udělat pauzu.
- Odpadá problém se stanovením rozhraní dvou slov/povelů.
 - Povel může být víceslovný, ale pro tyto účely představuje jedno slovo.
- Obvykle jde o systémy závislé na uživateli
 - nutnost tréninku.
- Mívají omezenou kapacitu slovníku
 - slovník – seznam rozpoznávaných slov.
- Používají obvykle vektor příznaků.
 - Vektor hodnot získaných analýzou signálu (spektrum, kepstrum, energie, intenzity, ...).
 - Získán některou z metod krátkodobé analýzy.

Vektory příznaků a jejich porovnávání

- Vektor příznaků
- Vektorový prostor nad tělesem F je množina V společně s dvěma operacemi sčítání vektorů a násobení skalárem, které splňují následující axiomy:
 - $(V, +)$ je komutativní grupa
 - Násobení skalárem $(F \times V \rightarrow V)$ je asociativní a $a(b\mathbf{v}) = ab(\mathbf{v})$
 - $1\mathbf{v} = \mathbf{v}$, kde 1 je jednotkový prvek tělesa
 - a dále platí distributivní zákon:
 - $a(\mathbf{v} + \mathbf{w}) = a\mathbf{v} + a\mathbf{w}$
 - $(a+b)\mathbf{v} = a\mathbf{v} + b\mathbf{v}$
- Metrický prostor: Množina M se zobrazením d (metrikou), pro které platí:
 - $d(x, y) \geq 0$
 - $d(x, y) = 0 \Leftrightarrow x = y$
 - $d(x, y) = d(y, x)$
 - $d(x, z) \leq d(x, y) + d(y, z)$
- Příklad metriky je např. Euklidovská vzdálenost.

- Klasifikátory využívající porovnání slov metodou DTW (Dynamic Time Warping)
 - umožňují porovnání podobnosti dvou dynamických jevů, které probíhají různými rychlostmi
- Klasifikátory založené na statistických metodách
 - modelování pomocí skrytých Markovových modelů
- Hierarchické klasifikátory
 - Pracují hierarchicky:
 - 1 Akustická analýza signálu.
 - 2 Rozdělení signálu promluvy na segmenty.
 - 3 Fonetické dekodování jednotlivých segmentů.
 - 4 Rozpoznání slova (povelu) probíhá ve druhé vyšší úrovni na základě posloupnosti klasifikovaných segmentů.
 - Podobný princip se využívá pro rozpoznávání plynulé řeči.

- Používá se pro porovnání dvou úseků promluv (slov).
 - Úseky jsou vyjádřeny posloupností vektorů příznaků
 - úsek promluvy rozdělen do mikrosegmentů
 - klasifikovány souborem krátkodobých charakteristik
- Postup:
 - 1 Pro rozpoznávané posloupnosti vytvoříme soubor referenčních posloupností akustických vektorů.
 - 2 Vytvoříme posloupnost akustických vektorů pro rozpoznávané slovo.
 - 3 Metodou DTW porovnáme rozpoznávanou posloupnost s referenčními a vybereme tu, s největší shodou.

- Algoritmus hledá parametrizaci f, g takovou, že $i=f(k), j=g(k)$, $k=1, \dots, K$, minimalizuje výraz:

$$D(A, B) = \sum_{k=1}^K d(a(f(k)), b(g(k)))$$

- d je vzdálenost mezi akustickými vektory (např. Euklidovská metrika)
- Euklidovská metrika

$$d(a, b) = \sqrt{\sum_{i=1}^n (a_i - b_i)^2}$$

- Omezující podmínky:
 - f, g – neklesající funkce
 - omezení na lokální souvislost a strmost:
 - $0 \leq f(k) - f(k-1) \leq I^*$
 - $0 \leq g(k) - g(k-1) \leq J^*$
 - většinou platí $I^*, J^* = 1, 2, 3$
 - Z praktických testů vyplynulo, že při příliš strmém přírůstku může dojít např. k nevhodné korespondenci mezi příliš krátkým segmentem vzorku A a příliš dlouhým segmentem vzorku B.
 - Omezení na hraniční body:
 - $f(1) = 1, f(K) = I$
 - $g(1) = 1, g(K) = J$

- Omezující podmínky
 - Globální vymezení oblasti pohybu funkce DTW:
 - Omezení minimální a maximální přípustné směrnice přímky omezující přípustnou oblast, při splnění podmínky na hraniční body
$$1 + \alpha[i(k) - 1] \leq j(k) \leq 1 + \beta[i(k) - 1]$$
 - α – minimální směrnice přímky omezující přípustnou oblast
 - β – maximální směrnice přímky omezující přípustnou oblast
 - ...

DTW – praktická realizace klasifikátoru slov

Blokové schéma

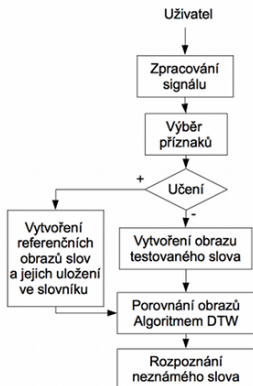

Figure: Blokové schéma algoritmu DTW

- Obecný postup:
 - ① Řečník resp. skupina řečníků vysloví postupně každé trénované slovo požadovaného slovníku. Buď jednou nebo opakovaně
 - ② Vstupní slova jsou zdigitalizována, nejčastěji do formátu PCM.
 - ③ Dále jsou převedena zvolenou metodou krátkodobé analýzy na posloupnost vektorů příznaků.
 - ④ Detekce hranic slov
 - může být náročné na provedení např. kvůli rušivému pozadí.
 - Nekorektní detekce hranic slov zhoršuje úspěšnost rozpoznávání
 - Metody odstraňující i jen částečně vliv pozadí zvyšují výpočetní náročnost.
 - ⑤ Vytvoření referenčních obrazů slov.

- Přímé využití obrazů trénovací množiny jako referenčních obrazů slov
 - namluvená slova od jednoho nebo více řečníků jsou použita jako referenční vzory
 - DTW nevyžaduje, aby obrazy téhož slova byly stejně dlouhé, ale z důvodu možnosti aplikace pomocných kritérií je vhodné provést časovou normalizaci každého obrazu.
- Vytváření průměrného vzorového obrazu pro každou třídu slov w :
 - používají se metody lineárního a nebo dynamického průměrování
 - lineární průměrování:
 - provedeme lineární časovou normalizaci všech akustických obrazů trénovací množiny
 - výsledné referenční složky obrazu určíme jako průměr odpovídajících složek obrazů pro dané slovo
 - dynamické průměrování:
 - vzorový obraz se vytváří použitím algoritmu DTW

- Vytváření vzorových obrazů shlukováním
 - rozdělíme vzorové obrazy pro dané slovo do shluků tak, že obrazy uvnitř shluku jsou si "podobné" a obrazy z různých shluků jsou "nepodobné"
 - shlukování lze realizovat:
 - interaktivně (poloautomaticky) – metoda řetězové mapy, algoritmus ISODATA (viz Levinson, Rabiner, Sondhi – Interactive Clustering Techniques for Selecting Speaker-Independent Reference Templates for Isolated Word Recognition, IEEE Transactions on ASSP, 27, 1979, č 2)
 - automaticky – algoritmy založené na MacQueenově algoritmu (viz např. Komunikace s počítačem mluvenou řečí)

- Během klasifikace probíhá zpracování řečového signálu stejně jako při učení:
 - pokud jsou referenční obrazy normalizovány je nutné normalizovat i rozpoznávaná slova.
- Pravidla využívaná při klasifikaci:
 - minimální vzdálenost
 - varianty pravidla nejbližšího souseda

Redukce výpočetních a paměťových nároků při použití DTW

- Nevýhody DTW:
 - vysoké paměťové a výpočetní nároky
 - mohou znesnadňovat klasifikaci v reálném čase i při relativně malém slovníku
- Metody řešení:
 - hrubá síla – využití drahých paralelních procesorů případně zákaznických obvodů
 - vhodné zakódování parametrů jednotlivých mikrosegmentů referenčních i testovacích obrazů
 - redukce počtu mikrosegmentů akustického obrazu slova – využívají se oblasti spektrální stacionarity řečového signálu
 - snížení výpočetní náročnosti při hledání nejbližšího souseda ve slovníku
 - vhodná volba prohledávacích postupů

Redukce výpočetních a paměťových nároků při použití DTW 2.

- redukce oblasti prohledávání funkce DTW
 - pomocí heuristik do operací porovnávání obrazů
- vhodné zakódování parametrů mikrosegmentů
 - využívá vektorovou kvantizaci a kódovou knihu
 - kódová kniha
 - abeceda konečného počtu kvantizovaných vzorků:
 - každý vektor ve vzorku lze nahradit jeho pořadovým číslem
 - při předem definované kódové knize lze dopředu spočítat matici vzájemných vzdáleností mezi kvantizačními vzory
- využití oblastí spektrální stacionarity řečového signálu
 - využívá se přítomnost oblastí spektrální stacionarity
 - metoda spektrální stopy:
 - spektrální stopa – spojnice koncových bodů vektorů příznaků
 - aproximace – např. lineárními úseky.

Redukce výpočetních a paměťových nároků při použití DTW 3.

- Zavedení účinných způsobů vyhledávání nejbližšího souseda.
 - Viz metody prohledávání metrických prostorů.
 - Nutno ověřit, že vzdálenost použitá v algoritmu DTW je metrika.
- Redukce výpočetních nároků pomocí heuristik při porovnávání:
 - vícestupňový rozhodovací postup
 - 1 Porovnáváme promluvu proti celému slovníku pomocí pouze několika příznaků.
 - 2 Výstupem je soubor perspektivních kandidátů (řádově jednotky desítek), ve kterém se vyhledává pomocí klasického DTW.
 - práh zamítnutí
 - Po každém kroku porovnáváme spočítanou vzdálenost.
 - Překročíme-li experimentálně získanou hodnotu prahu obraz je zamítnut.

- Modelování řeči pomocí HMM vychází z následující představy o tvorbě řeči:
 - Hlasové ústrojí se v krátkém čase nachází v jedné z konečně mnoha artikulačních konfigurací – generuje hlasový signál.
 - Přejde do následující konfigurace.
- Tuto činnost lze chápat statisticky.
- Kvantizací akustických vektorů (vytvořením kódové knihy) lze dosáhnout konečnosti všech parametrů odpovídajícího modelu.

Princip použití HMM pro rozpoznávání

- Jsou generovány dvě vzájemně svázané časové posloupnosti náhodných proměnných:
 - Podpůrný Markovův řetězec – posloupnost konečného počtu stavů.
 - Řetězec konečného počtu spektrálních vzorů.
- Náhodné funkce ohodnocující pravděpodobnostmi vztah vzorů k jednotlivým stavům.
- Pro rozpoznávání řeči nejčastější využívané levo-pravé Markovovy modely.
 - Vhodné pro modelování procesů spjatých se vzrůstajícím časem.

- Markovův proces G se skrytým Markovovým modelem je pětice $G = (Q, V, N, M, \pi)$
 - $Q = \{q_1, \dots, q_k\}$ – množina stavů
 - $V = \{v_1, \dots, v_m\}$ – množina výstupních symbolů
 - $N = (n_{i,j})$ – matice přechodu
 - určuje pravděpodobnost přechodu ze stavu q_i v čase t do stavu q_j v čase t_1
 - $M = (m_{i,j})$ – matice přechodu, určující pravděpodobnost generování akustického vektoru v_j , v kterémkoliv čase ve stavu q_i
 - $\pi = (\pi_i)$ – vektor pravděpodobností počátečního stavu (pravděpodobnost toho, že i . stav je počáteční)
- Trojice $\lambda = (N, M, \pi)$ – soubor parametrů HMM; vytváří model řečového segmentu (slova, ...)
 - např. Vintsjukův model pro slovo:
 - počet stavů 40 — 50 – odvozeno od průměrného počtu mikrosegmentů ve slově (délka mikrosegmentu 10 ms)

- Značíme $P(O|\lambda)$.
- Promluva O standardně zpracována do posloupnosti $O = (o_1, \dots, o_T)$.
 - T – počet mikrosegmentů promluvy
 - o_i – odpovídají výstupním symbolům
- Určení $P(O|\lambda)$ – metoda využívající rekurzivní výpočet odpředu nebo odzadu generované posloupnosti (forward-backward algorithm).

- Výpočet odpředu:

- α_i – pravděpodobnost přechodu do stavu q_i při generování posloupnosti $\{o_1, \dots, o_t\}$ ($\alpha_i = P(o_1, o_2 \dots o_t, q_i(t) | \lambda)$)
- Rekurzivní výpočet:

- 1 inicializace

$$\alpha_1(i) = \pi_i m_i(o_1)$$

pro $1 \leq i \leq N$

- 2 rekurze pro $t=1, 2, \dots, T-1$

$$a_{t+1}(j) = \left[\sum_{i=1}^N a_t(i) n_{i,j} \right] m_j(o_{t+1})$$

pro $1 \leq j \leq N$, $m(o_t)$ je ekvivalentní zápisu $m_i(l)$, pokud $o_t = v_l$

- 3 Výsledná pravděpodobnost:

$$P(O | \lambda) = \sum_{i=1}^N \alpha_T(i)$$

- Nevýhoda předchozího postupu:
 - ve výsledném vztahu jsou zahrnuty pravděpodobnosti všech možných posloupností stavů délky T
- Lze nahradit výpočtem maximálně pravděpodobné posloupnosti Q .
- Výpočet realizován pomocí Viterbiova algoritmu:
 - problém řešen rekurzivně s použitím techniky dynamického programování

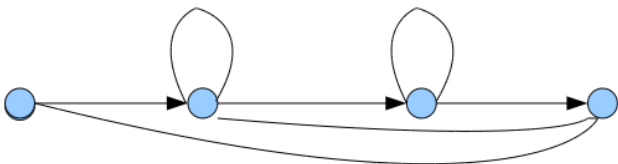
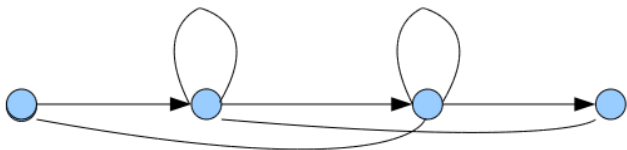
Trénování parametrů modelu $\lambda = (N, M, \pi)$

- Nutno stanovit postup při trénování parametrů modelu
 - maximalizace pravděpodobnosti $P(O|\lambda)$
 - neexistuje analytická metoda k zajištění globálního maxima
 - používají se iterativní algoritmy zajišťující aspoň lokální maximalitu
- Nejpoužívanější postup – Bauman-Welchův algoritmus
- Problém při trénování modelu:
 - vliv konečné trénovací množiny – čím menší je trénovací množina a čím větší matice M , tím větší pravděpodobnost, že některé prvky matice budou nastaveny na 0 – problém chybějících (neadekvátních) dat

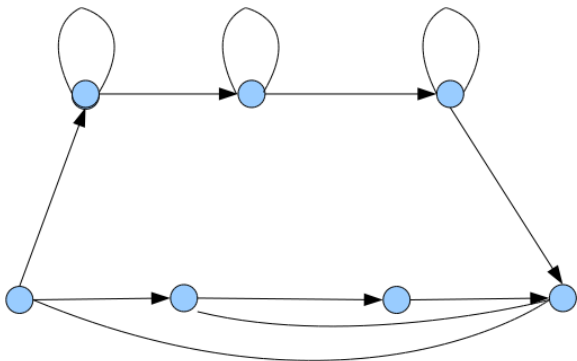
- Princip maximální věrohodnosti:
 - Pro neznámé slovo O určíme hodnoty $P(O|\lambda)$ pro všechna modely λ .
 - Jako výsledek vybereme třídu s maximální hodnotou.

- Modelování povelů:
 - nejčastější se používají modely se 4-7 stavy
 - lze využít SW nástroje pro tvorbu HMM:
 - HTK – Hidden Markov Model ToolKit
(<http://htk.eng.cam.ac.uk/>)
- Modelování fonémů:
 - obvykle 4-7 stavů
 - model slova – zřetězení modelů fonémů
 - problémy s výpočtem v reálném čase
 - speciální algoritmy na vyhledávání

Příklady struktur HMM pro fonémy

Příklady struktur HMM pro fonémy

- Určení začátku a konce promluvy:
 - šum kontra sykavky
 - detekce nahodilého zvukového vzruchu (klepnutí, ...) kontra okluzivy, které obsahují pauzy
 - možná přítomnost infrazvuků.

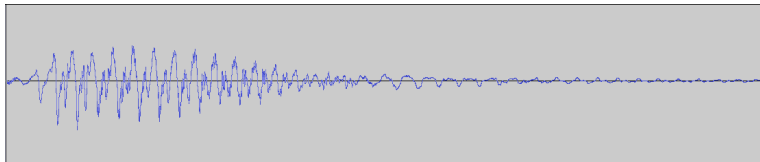

Figure: Hláška P

- Hlavní rozdíly oproti rozpoznávání slov:
 - nelze vytvořit analogii databáze vzorů
 - prozodické faktory
 - nutnost určovat hranice mezi slovy
 - výplňkové zvuky a chyby řeči
- Řešení - statistický přístup
 - použití jazykových modelů
 - HMM vrátí stejnou pravděpodobnost např. pro slova "máma" a "nána"
 - ① máma je častější - vhodné použít máma

- Posloupnost slov (promluva) $W = (w(1)w(2)...w(n))$.
- Posloupnost akustických vektorů - $O = O(o(1)o(2)...o(t))$.
- Chceme nalézt W^* (množinu všech promluv) maximalizující $P(W—O)$.
- Dle Bayesova pravidla platí: $P(W^*—O) = \max P(W—O) = \max P(W)*P(O—W)/P(O)$
- Pro nalezení maxima potřebujeme znát:
 - model řečníka $P(O—W)$
 - jazykový model $P(W)$
- Model řečníka se nahrazuje pravděpodobností generování W odpovídajícím Markovovým modelem.
- Trigramový model:
 - Platí: $P(w(n)|w(1)..w(n-1)) \cong P(w(n)|w(n-2)w(n-1))$

- Úspěšnost rozpoznávání plynulé řeči 50-99
 - úkolu
 - jazyku
 - mluvčím
 - ...
- Úspěšnost rozpoznávání může zvýšit:
 - znalost tématu promluvy
 - použití gramatiky pro rozpoznávání řeči.
- Mění se stavový prostor a pravděpodobnosti trigramů
 - např. mějme burzovní zprávy - bylo rozpoznáno slovo honey nebo money?
- Známé téma - může být přesnější jazykový model.

- Umožňují omezit množinu rozpoznávaných promluv:
 - výhoda - vyšší úspěšnost rozpoznávání
 - nevýhoda - nižší volnost vyjadřování
- Používají se bezkontextové gramatiky.
- V praxi často používané formáty gramatik:
 - JSGF (<http://www.w3.org/TR/jsgf/>) - původně definována v Java Speech API (<http://java.sun.com/products/java-media/speech/>)
 - SRGS (<http://www.w3.org/TR/speech-grammar/>) - součást standardů W3C Voice Browser Activity (<http://www.w3.org/Voice>)
 - Určeny pro tvorbu dialogových a hlasových rozhraní.

Ukázka gramatiky ve formátu JSGF

#JSGF

<koren> = Chci jet <cim>.|

Chci jet <cim> z <odkud> do <kam>.|

Chci jet <cim> z <odkud> do <kam> v <kdy>.;

<cim> = vlakem | autobusem;

<odkud> = <czMesto>;

<kam> = <czMesto>;

<kdy> = <czCas>;

Ukázka odpovídající gramatiky v XML formátu SRGS

```
<grammar root="koren" version="1.0" xml:lang="cs-CZ">
  <rule id="koren">
    <one-of>
      <item>Chci jet <ruleref uri="\#cim"/>.</item>
      <item>Chci jet <ruleref uri="\#cim"/>
        z <ruleref uri="url db názvů stanic"/>
        do <ruleref uri="url db názvů stanic"/>
      </item>
      ...
    </one-of>
  </rule>
```

Ukázka odpovídající gramatiky v XML formátu SRGS

Pokračování

```
<rule id="cim">
  <one-of>
    <item tag="vlak">vlakem</item>
    <item tag="autobus">autobusem</item>
    ...
  </one-of>
</rule>
</grammar>
```

Ukázka gramatiky v ABNF formátu SRGS

```
root=$koren;  
language = cs-CZ;  
...  
$koren = Chci jet $cim. |  
         Chci jet $cim z $<url db stanic>  
         do $<url db stanic>|  
         ...  
$cim = autobusem {$out=autobus} | vlakem {$out=vlak}
```

- Úkol:
 - Převod psaného textu na mluvenou řeč.
 - Co nejpřirozenější řeč - ideálně k nerozeznání od člověka:
 - správná intonace
 - správné umístění přízvuků
 - správná koartikulace
 - správný rytmus
 - ...

- Druhy syntézy řeči
 - ve frekvenční oblasti
 - v časové oblasti
 - korpusová
 - problémově orientovaná syntéza:
 - hlášení nádražního rozhlasu
 - automatizované linky telefonické podpory

- 1 Fonetický přepis.
- 2 Syntéza fonetické transkripce
- 3 Případný postprocessing:
 - intonace
 - správné časování - modifikace délky fonémů, ...
 - větné přízvuky
 - ...

- Slouží k přesnému, jednoznačnému zápisu mluvené řeči.
- Využívá fonetickou abecedu:
 - mezinárodní fonetická abeceda - IPA (součást standardu UNICODE)
 - 7bitový přepis IPA pomocí ASCII - SAMPAMa:S se dobr'e / ma:S se dobRe
- Nelze si pamatovat fonetický přepis každé promluvy - nutno zabezpečit automatický přepis:
 - fonologická pravidla
- Při transkripci češtiny se některé české znaky nevyužívají:
 - ch - x
 - w - v
 - y/ý - i/í
 - q - kv
- Koartikulace

- ch → x
- ů → ú
- w → v
- q → kv
- y → i
- ý → í
- ě → je /po b,p,f,v
- dě, tě, ně, mě
 - dě → ěe
 - tě → ěe
 - ně → ěe
 - mě → měe

- di, ti, ni
 - di → ěi
 - ti → ři
 - ni → ři
- X:
 - x → ks — začátek slova před samohláskou, mezi samohláskami nebo před neznělou souhláskou a nebo na konci slova, s výjimkou ex|samohláska| → egz
 - x → gz — před znělou souhláskou

Změny na při spojování souhlásek

- Dochází k nim při spojování souhlásek.
- Způsobeny přenastavováním mluvidel.
- 2 druhy:
 - spodoba znělosti - změna znělosti párových souhlásek
 - ZPS → ZPS
 - NPS → NPS
 - dub → dup
 - zpěv → spjef
 - sběr → zbjer
 - když → gdiš
 - spodoba artikulační - při spojení dvou souhlásek s různou artikulací
 - banka, tango
 - tramvaj, nymfa
 - punťa, pindík
 - odpovědně, sto dní, vodní
 - ts → c, tš → č
 - ds → c, dš → č

- AT&T Labs Natural Voices© Text-To-Speech (<http://www2.research.att.com/~ttsweb/tts/demo.php>)
- Free demo to create avatars using TTS by SitePal (http://www.oddcast.com/home/demos/tts/tts_example.php)
- Cepstral Text-to-Speech (<http://cepstral.com/demos/>)
- Festival Online Demo (<http://www.cstr.ed.ac.uk/projects/festival/onlinedemo.html>)
- Spechtech s.r.o. (<http://www.spechtech.cz/cs/produkty/demo.html#Iva210>)

- Emulace funkce hlasového ústrojí pomocí FM syntezátoru.
- Nutno uchovávat:
 - frekvenční charakteristika použitého hlasu
 - parametry buzení.
- Využívá:
 - systém frekvenčních generátorů - simulují hlasivky
 - filtry a zesilovače - simulace rezonance v dutinách
 - Tyto komponenty ovládány parametry modelu.
- Nejběžněji použité způsoby kódování zdroje:
 - Řečová syntéza formantového typu - uchovávají se parametry průběhu jednotlivých formantů a buzení.
 - LPC řečová syntéza - uchovávají se F_0 , příznak znělosti, amplituda budícího signálu G a koeficienty LPC,

- Výhody
 - menší paměťové nároky - uchovávají se pouze parametry modelu.
- Nevýhody:
 - oproti syntéze v časové oblasti může být výsledek méně přirozený - "robotické" hlasy
 - Softwarová - výpočetně relativně náročné - lze implementovat přímo na úrovni HW
 - skládání jednotlivých frekvencí, které tvoří příslušné fonémy
 - řešení koartikulace
 - ...
 - Neexistuje dostatečně přesný matematický model

Využití syntézy ve frekvenční oblasti

- Využití dříve:
 - malé paměťové nároky
 - domácí počítače (Amiga, Atari, ...)
 - syntéza realizována většinou hardwarově
- Dnes:
 - Syntéza na zařízeních s nedostatkem paměti.
 - Syntéza realizovaná hardwarově pomocí zákaznických obvodů.
- Doplnění syntézy v časové oblasti o prozodické jevy:
 - Větná intonace
 - ...
 - Realizováno programově pomocí modifikace F_0 a formantů.

Schéma syntetizéru formantového typu

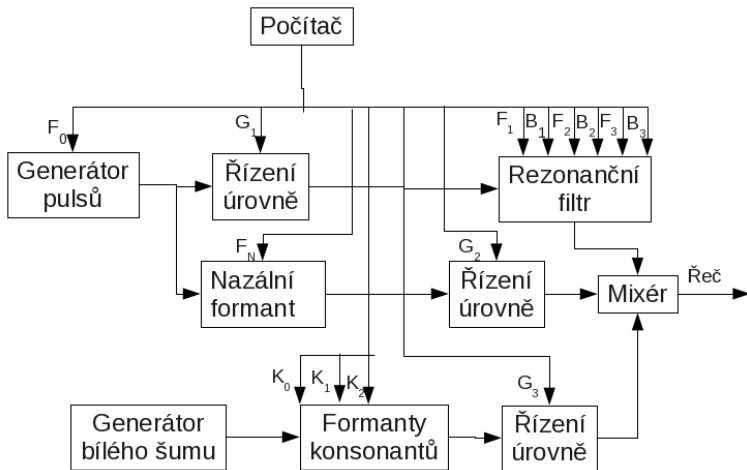
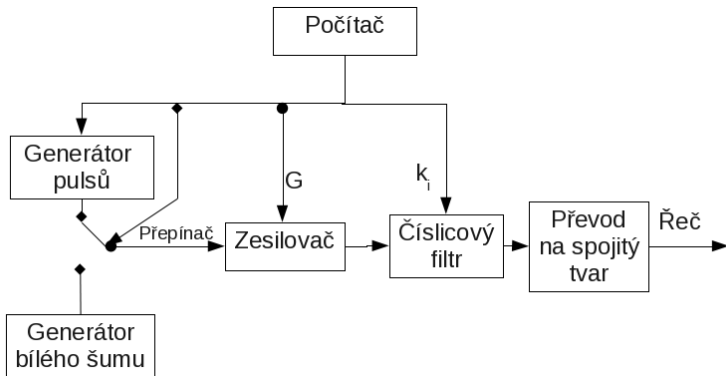

Schéma LPC syntetizéru

- Princip
 - spojování navzorkovaných řečových segmentů uložených v databázi.
- Využívají se různé typy základních segmentů:
 - větší
 - lépe se modelují některé další charakteristiky jako intonace, přízvuky, ...
 - větší nároky na paměť - větší množství segmentů (potenciálně až $2n$, kde n je délka segmentu)
 - příklady – slova, části vět, ...
 - menší
 - menší paměťové nároky - menší množství segmentů
 - horší možnost modelování větné intonace, přízvuků, ... (viz oblasti spektrální stacionarity řeči).

- Alofony
 - poziční varianty fonémů - obsahuje i části okolních fonémů
 - počet n^3 (n - počet fonémů)
- Difóny
 - začínají uprostřed jednoho fonému a končí uprostřed následujícího
 - počet n^2
 - často využívané pro syntézu i rozpoznávání:
 - MBrola
(<http://tcts.fpms.ac.be/synthesis/mbrola.html>)

- Trifóny
 - začínají uprostřed levého sousedního fonému a končí uprostřed pravého sousedního
 - počet n^3
 - často využívané pro rozpoznávání a syntézu
- Slabičné segmenty.
- Segmenty proměnné délky získané z korpusu.
- Rámce

- Slabika

- Slabikovat se učí už děti v první třídě.
- Nejmenší jednotka organizační jednotka řeči.
- Nelze odvodit strukturu slabik - nejednoznačnost dělení některých slov na slabiky
 - funk-ční vs funkč-ní.
- Počet slabik - uvádí se cca 10000.
- Struktura slabiky
 - preatura (onset)
 - nukleus (vokalické jádro) - bývá to samohláska, příp. dvojhlaska, sonora - např. krk, frikativa - např. pst, nazála - např. sed**m**
 - koda - nemusí se vyskytovat
 - nukleus + koda jsou považovány za základ slabiky
 - svahy – preatura a koda; jedná se většinou o jednu nebo více souhlásek.

- Definovány uměle
- Řešení nejednoznačnosti hranice slabiky.
- Frekventované slabičné typy:
 - V (samohláska/dvojhláska) - ú - kol
 - KV (souhláska - samohláska) - vo - da
 - KVK - jed-not-ka
 - KK - tr-sy
 - KKV - dna
 - KKVK - dmout
- Tvoří více než 95 % slabik
- Umožňují automatickou segmentaci textu.
- Používají se např. v syntetizéru Demosthénés (doc. Kopeček LAF (LSD) FI)

- Princip
 - spojování navzorkovaných řečových segmentů uložených v databázi.
- Využívají se různé typy základních segmentů:
 - větší
 - lépe se modelují některé další charakteristiky jako intonace, přízvuky
 - větší nároky na paměť – větší množství segmentů (potenciálně až $2n$, kde n je délka segmentu)
 - příklady – slova, části vět
 - menší
 - menší paměťové nároky – menší množství segmentů
 - horší možnost modelování větné intonace, přízvuků, ... (viz oblasti spektrální stacionarity řeči).

- Alofóny
 - poziční varianty fonémů – obsahuje i části okolních fonémů
 - počet $n3$ (n – počet fonémů)
- Difóny
 - začínají uprostřed jednoho fonému a končí uprostřed následujícího
 - počet $n2$
 - často využívané pro syntézu i rozpoznávání:
 - MBrola
(<http://tcts.fpms.ac.be/synthesis/mbrola.html>)
- Trifóny
 - začínají uprostřed levého sousedního fonému a končí uprostřed pravého sousedního
 - počet $n3$
 - často využívané pro rozpoznávání a syntézu
- Slabičné segmenty.
- Segmenty proměnné délky získané z korpusu.
- Rámce

- Slabika

- Slabikovat se učí už děti v první třídě.
- Nejmenší jednotka organizační jednotka řeči.
- Nelze odvodit strukturu slabik – nejednoznačnost dělení některých slov na slabiky
 - funk-ční vs funkč-ní.
- Počet slabik – uvádí se cca 10000.
- Struktura slabiky
 - preatura (onset)
 - nukleus (vokalické jádro) – bývá to samohláska, příp. dvojhlaska, sonora – např. krk, frikativa – např. pst, nazála – např. sed**m**
 - koda – nemusí se vyskytovat
 - nukleus + koda jsou považovány za základ slabiky
 - svahy – preatura a koda; jedná se většinou o jednu nebo více souhlásek

- Definovány uměle
- Řešení nejednoznačnosti hranice slabiky.
- Frekventované slabičné typy:
 - V (samohláska/dvojhláska) – ú – kol
 - KV (souhláska – samohláska) – vo – da
 - KVK – jed-not-ka
 - KK – tr-sy
 - KKV – dna
 - KKVK – dmout
- Tvoří více než 95
- Umožňují automatickou segmentaci textu.
- Používají se např. v syntetizéru Demosthénés (doc. Kopeček LAF (LSD) FI)

- 1 Fonetický přepis.
- 2 Segmentace dle použitých řečových segmentů.
- 3 Výběr odpovídajících akustických segmentů
 - databáze segmentů.
- 4 Spojení segmentů
 - nutné, aby odpovídala F_0 – jinak se vyskytují různé ruchy (lupnutí, ...)
 - vhodné řešit už při vytváření db segmentů.
- 5 Případný postprocessing

- Konkatenativní syntéza v časové oblasti.
- Jako db segmentů využívá řečový korpus.
- Nutno doplnit značky pro syntézu:
 - fonetický přepis
 - hranice řečových segmentů
 - průběh F_0
 - ...
- Umožňuje přesnější výběr segmentů
 - snižuje výpočetní složitost spojování a postprocessingu.
- Příklad – viz dizertační práce dr. Batůška v knihovně FI.

- Většinou se jedná o problémově orientovanou syntézu.
- Syntéza se skládá z:
 - rámců – neměnicí se části vět
 - slotů – měnicí se části promluvy
- Výhoda:
 - rámce jsem dopředu namluveny a mohou obsahovat intonaci
 - syntetizuje se pouze obsah slotů
 - omezená množina
 - lze použít celá slova
- Příklady:
 - hlášení nádražního rozhlasu:
 - Osobní vlak číslo <číslo_vlaku> ze směru <seznam_stanic> přijede k <číslo_nástupiště>. nástupišti v <čas>.

- Výstupem syntézy je monotóní hlas bez intonace a přízvuku – zní nepřirozeně
- Doplnění prozodie
 - základní prozodické prvky:
 - výška
 - hlasitost
 - doba trvání
 - nositelem je slabika
 - Větná intonace (prozodie) – závisí na typu věty:
 - otázky zjišťovací (odpověď ano/ne) – rostoucí
 - oznamovací, tázací doplňovací, rozkazovací – klesající
 - řeší se modulací F_0
 - Doplnění přízvuku/důrazu
 - modifikace F_0 a intenzity
 - lokální modifikace větné melodie

- Originální promluva (data/masse.wav)
- Oznamovací věta (data/masse-ozn.wav)
- Otázka zjišťovací (data/masse-dotaz.wav)

- Výška základního tónu odpovídá formantu F_0 .
- Průběh F_0 na vokalickém jádru bývá nelineární.
- Změna intonace není pouhou změnou F_0
 - nutno modifikovat i vyšší formanty.
- Na základě důležitosti F_0 se jazyky dělí na:
 - tónové (čínština, vietnamština, ...)
 - čínské slovo -ma- v závislosti na průběhu F_0 může znamenat matka, konopí, kůň, nadávat
 - jazyky s melodickým přízvukem (srbština, slovinština, litevština, norština, švédština, ...)

- Intenzita (hlasitost):
 - fyzikální pohled – intenzita signálu v daném časovém okamžiku
 - fyziologický pohled – reakce vnitřního ucha (cortiho ústrojí) na vnímaný zvuk.
 - Tato hlediska se různí.
 - Subjektivní vnímání zvuku neodpovídá ani v prvním přiblížení fyzikální intenzitě signálu.
- Doba trvání:
 - Slabika může mít různou dobu trvání v různém kontextu.
 - Drobné odchylky mohou být i ve stejném kontextu.
 - Typická doba trvání slabiky 50 — 200 milisekund.

- Kvalita hlasu
 - chvění hlasu (jitter)
 - nepravidelné výchylky v amplitudě F_0 (shimmer)
 - zbarvení tónu
 - ochraptělost
 - níra znělosti
 - ...
- Rychlost řeči
 - Lze chápat jako převrácenou hodnotu průměrné délky slabiky
 - Lze měřit i jinými způsoby:
 - počtem vyslovených textových znaků za jednotku času (vyhodnocování syntetizérů řeči).

- Pauza
 - tichá
 - vyplněná – obsahuje nějaký charakteristický zvuk (např. eeh)
 - ztížená detekce – hlavní format je blízký formantům samohlásek "a", "e".
- Zaváhání
 - Přímo vypovídá o pragmatice projevu.
 - Důležitý např. pro modifikaci dialogové strategie u dialogových systémů.
 - Typický případ informace obsažené zejména v prozodické vrstvě jazyka.

- Rytmus (časování):
 - Prozodický prvek odvozený z dob trvání
 - slabik
 - pauz v daném časovém úseku.
- Slovní přízvuk
 - Je odvozen ze všech základních atributů.
 - Je výrazně jazykově závislý:
 - umístění přízvuku ve slově/přízvučné jednotce
 - míra použití prozodických prostředků k jeho vyjádření zejména použití hlasitosti oproti výšce.
- Větný přístup (intonační centrum):
 - zjednodušeně jde o prozodické zvýraznění jádra výpovědi věty

Základní odvozené prozodické vlastnosti (2.)

- Intonace

- nejobecněji – časový průběh zvukového spektra hlasu
- za určující pro melodii se obvykle považuje základní hlasová frekvence – lze zobrazit grafem v závislosti na čase
 - časová závislost základní hlasové frekvence
- související terminologie:
 - melodie
 - kadence
 - intonační kadence
 - melodém
 - průběh F0

- Emotivní zabarvení hlasu

- projevuje se:
 - rychlými změnami hlasitosti a základní frekvence
- Často přesahují hranici věty.
- Detekce je důležitá např. pro dialogové systémy – umožňuje zvolit vhodnou dialogovou strategii.

- Emfatický přízvuk
 - Vytvářen emotivním zbarvením hlasu.
 - Vyskytuje se např. ve větách pronesených v situacích s výrazným emocionálním kontextem, např.
 - To je tedy opravdu **neslýchané**.
 - Bolí to jak **čert**.
- Kontrastní přízvuk
 - snaha o zdůraznění slova nebo slabiky v kontrastu s jiným slovem nebo slabikou během promluvy nebo dialogu:
 - "řekl jsem do **Šakvic** ne **Rakvic**"
 - "**byte** ne **bit**"

Základní odvozené prozodické vlastnosti (4.)

- Opakování
 - prozodický atribut silně svázaný s mluvčím.
 - Opakování bývá často variantou výplňkových částí promluvy – mluvčí si ji často ani neuvědomuje (nezaměňovat s koktáním – porucha řeči).
 - Může se jednat o formu zdůraznění – v krajním případě může být považováno za vadu řeči.
- Výplňkové části
 - kromě výplňkové funkce mohou charakterizovat
 - styl mluvčího: „Byl jsi včera na akci, **vid**?”
 - nářečí resp. slang: „**Vole**, ta včerejší spářka byla hustá, že **vole**?”

Základní odvozené prosodické vlastnosti (5.)

- Přerušení:
 - častý jev v mluvené řeči na úrovni:
 - vyšších celků (výpověď/promluva, věta, prosodická fráze, ...)
 - uvnitř slov.
 - Mívá návaznost na další prosodické prvky:
 - zaváhání
 - opakování
 - vyplněnou pauzu
 - ...
 - Zvyšuje obtížnost rozpoznávání mluvené řeči – nutno s ním počítat.
- Korekce částí promluvy:
 - Častý jev a to vzhledem k rozdílným částem.
 - Příčiny vzniku:
 - důsledek přeřeknutí,
 - upřesnění předchozí části promluvy,
 - oprava předchozí části promluvy.
 - Často následuje přerušení nebo další prosodické jevy.

- Prozodické segmenty mluvené řeči:
 - Promluva.
 - Prozodická fráze
 - Skupina slov vytvářející jednotný intonační celek.
 - Představuje základní, z prozodického hlediska kompaktní strukturu.
 - Členění do prozodických frází ve velké míře souvisí se syntaktickou strukturou odpovídající věty.
 - Přízvukový takt
 - skupina slabik podřízená jednomu slovnímu přízvuku.
 - V češtině typicky slovo nebo slovo a jednoslabičné slovo.
 - Slabika

- Snaha sjednotit jazyky pro popis promluvy pro řečové syntetizéry.
- Definují značkování postihující:
 - prozódii
 - rychlost řeči
 - F_0
 - zdůraznění části promluvy
 - pauzu
 - hlasitost
 - ...
 - mluvčího
 - pohlaví
 - věk
 - ...
 - ...
- Používané standardy:
 - SABLE
 - SSML

- Vývoj započat v 2. polovině 90. let
- aplikace XML/SGML
- snaha o zkombinování 3 značkovacích jazyků pro syntézu řeči:
 - SSML – Speech Synthesis Markup Language (<http://www.w3.org/TR/2010/REC-speech-synthesis11-20100907/>) (W3C, 1999)
 - STML – Spoken Text Markup Language (<http://www.bell-labs.com/project/tts/stml.html>) (CSTR Edinburgh University, Lucent Technologies, 1997)
 - JSML – Java Synthesis Markup Language (<http://www.w3.org/TR/jsml/>) (Sun Microsystems, 2000)
- <http://www.bell-labs.com/project/tts/sable.html>

- SABLE – kořenová značka
- div – slouží k logickému členění dokumentu (odstavec, věta)
- prozodické:
 - EMPH – zdůraznění části promluvy
 - PITCH – výška promluvy
 - VOLUME – úroveň hlasitosti
 - RATE – rychlost
 - BREAK – pauza
- popis hlasu:
 - SPEAKER – popisuje pohlaví a věk mluvčího
- fonetické
 - PRON – výslovnost – fonetický přepis
 - SAYAS – způsob fonetického přepisu (datum, telefon, url, poštovní adresa, ...)
 - LANGUAGE – jazyk promluvy

```
<SABLE>
  <DIV TYPE="paragraph">
    <VOLUME LEVEL="quiet">Šepot.</VOLUME>
    <VOLUME LEVEL="medium">
      <RATE SPEED="fast">Rychlá věta.</RATE>
      <PITCH BASE="+50%">Vysoko posazená věta</PITCH>
    </VOLUME>
  </DIV>
</SABLE>
```

- Vývoj započat v koncem 90. let
- součást W3C Voice Browser Activity (<http://www.w3.org/Voice>)
- Aktuální verze 1.0 (září 2004)

- kořenový element – speak
- strukturní elementy
 - p – odstavec
 - s – věta
- fonetické:
 - say-as – způsob fonetického přepisu (výslovnosti, datum, telefon, url, číslo, ...)
 - phoneme – fonetický přepis dané promluvy
 - sub – substituce (např. přepis zkratek, ...)
- popis hlasu:
 - voice – popis hlasu, kterým se má text přečíst (pohlaví, věk, ...)
- prozodie:
 - emphasis – zdůraznění částí promluvy
 - break – pauza
 - prosody – ovlivňuje prozodické jevy: výšku, průběh základní frekvence, rychlost, item délka trvání promluvy, hlasitost.

```
<?xml version="1.0"?>
<speak>
  <voice gender="female">Female voice.</voice>
  <voice gender="male">Male voice.</voice>
  <emphasis level="soft">Soft emphasis</emphasis>
  <p>Speech with 5 seconds <break time="5s"/> break.</p>
  <prosody volume="+6dB">Speech at double volume.</prosody>
  <prosody volume="-6dB">Speech at half volume.</prosody>
</speak>
```

- Dialogový systém - informační systém s dialogovým (hlasovým/textovým) rozhraním.
- Přírozenější způsob komunikace pro většinu uživatelů než GUI.
- Poskytují nové způsoby komunikace s aplikacemi:
 - telefon
 - hlasová komunikace prostřednictvím počítače s náhlavní soupravou (mikrofonem, reproduktory).
- Možnost komunikace bez použití končetin.
- Zlepšují přístupnost pro uživatele s různými druhy postižení:
 - zrakově postižení
 - imobilní uživatelé
 - ...
- Při dobře navrženém dialogovém rozhraní může být komunikace podobně efektivní jako GUI.
 - grafická komunikace - paralelní
 - hlasová komunikace - sekvenční

- Eliza
 - počátek 60. let
 - počítačová simulace rozhovoru s psychoterapeutem
 - textové komunikace v přirozeném jazyce
- Parry
 - autor K. M. Colby (1963)
 - simulace paranoidního pacienta - reakce na Elizu
 - v řadě dialogů nebylo možné jednoznačně určit, zda se jedná o simulaci nebo reálného pacienta

- Pracují se znalostní databází vytvořenou experty v dané oblasti
- Znalostní databáze obsahují:
 - fakta
 - inferenční pravidla - pravidla pro odvozování závěrů na základě zjištěných faktů.
- DENDRAL - expertní systém z oblasti organické chemie
- INTERNIST I- expertní systém pro pomoc při diagnostice (1970, University of Pittsburgh Medicine School)
- MYCIN
 - Stanford University (70. léta)
 - navazuje na INTERNIST I (jeden z auto společného jednoho z
 - obsahoval i pokročilá odvozovací pravidla
 - diagnostika bakteriálních onemocnění
 - ve 3/4 případů shoda s lidským expertem

FI MU

- Laboratoře:
 - LSD (<http://lsd.fi.muni.cz/>) – Laboratoř vyhledávání a dialogu
 - vedoucí – doc. Kopeček, prof. Zezula
 - zaměření – vyhledávání, dialogové systémy, zpracování zvuku, item asistivní technologie, ...
 - NLP (<http://nlp.fi.muni.cz>) – Laboratoř zpracování přirozeného jazyka
 - Vedoucí – doc. Pala
 - zaměření – textové korpusy, slovníky, morfologie, syntaktická analýza, sémantická analýza, ...

ČR

- FIT VUT Brno:
 - analýza signálu
 - rozpoznávání řeči
 - systémy pro automatizovaný záznam a zpracování konferencí
 - ...
- ZČU Plzeň
 - rozpoznávání řeči
 - syntéza řeči
 - dialogové systémy
 - ...
- ČVUT Praha
 - syntéza řeči
 - počítačová lingvistika
 - ...

- World Wide Web Consortium Voice Browser Working Group (<http://www.w3.org/Voice/>)
 - vývoj a správa standardů pro tvorbu dialogových rozhraní
 - vývoj a správa standardů pro tvorbu multimodálních dialogových rozhraní
 - členové: IBM, Nuance Communication, Lucent Technologies, Motorola, ScanSoft, Tellme Networks, Vocalocity, ...
- MIT
- Carnegie Mellon University (CMU)
- OGI
- EPF Lausanne
- ...

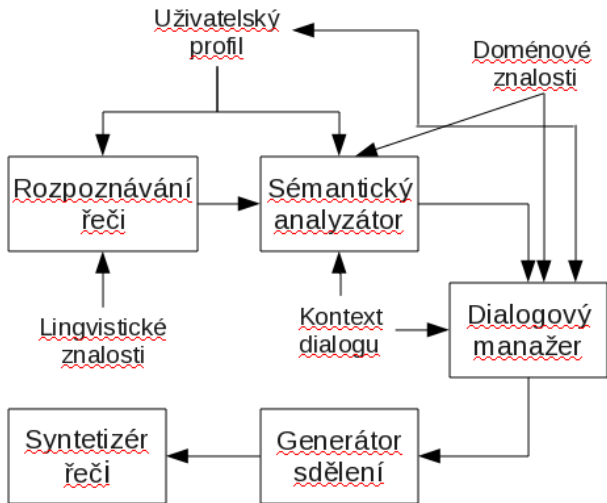
- Dialogové informační systémy o dopravních spojeních.
- Dialogové ovládání některých systémů v automobilech:
 - navigace
 - telefon
 - ...
- Dialogové systémy pro zdravotně postižené -
- Vojenské aplikace.
- ...

- Dialogový systém - informační systém disponující dialogovým rozhraním.
- Dialogové rozhraní - UI, které umožňuje uživateli komunikaci s aplikací prostřednictvím dialogu.
- Dialog - komunikace dvou účastníků (pro nás člověk - počítač).
- Promluva - souvislé sdělení jednoho účastníka dialogu.
- Obrat - promluva a reakce druhého účastníka na ni.
- Dialogová strategie - určuje ke každé promluvě následníka.
- Hodnotící funkce $E(L)$ - přiřazuje dialogu reálné číslo (jeho ohodnocení).
- Dialogová komunikace - uspořádaná čtveřice $M=(S1, S2, E1, E2)$.

Charakteristické rysy dialogových systémů

- Převládající řečová komunikace.
 - Problémy s rozpoznáváním řeči - řešení:
 - omezení problémové domény
 - gramatiky pro rozpoznávání řeči.
 - Bývá doplněna o vstup pomocí:
 - DTMF - telefonní aplikace
 - klávesnice - webové aplikace komunikující dialogem v přirozené řeči.
- Tendence ke komunikaci přirozenou řečí s co nejmenšími omezeními.
 - Vede na rozpoznávání plynulé řeči.
 - Řešení např. omezením množiny akceptovaných promluv pomocí gramatik.
- Snaha o co největší efektivitu a optimalitu komunikace.
 - Změny dialogové strategie v závislosti na zkušenostech uživatele - lze odhadnout z průběhu komunikace:
 - zkušený uživatel - průběh dialogu určuje spíše uživatel
 - nezkušený uživatel - DS se snaží uživatele co nejvíce vést a poskytovat mu co nejvíce nápovědy.

Dialogový systém

- Rozpoznávání řeči - rozpoznání promluvy
 - rozpoznání promluvy
 - ke zvýšení úspěšnosti využívá
 - lingvistické znalosti
 - uživatelský profil
- Sémantický analyzátor
 - zjištění významu promluvy
 - využívá:
 - uživatelský profil
 - doménové znalosti
 - kontext dialogu
- Dialogový manažer
 - na základě známých faktů rozhoduje o dalším kroku dialogu ze strany systému
- Generátor sdělení
 - generuje sdělení podle požadavků dialogového manažeru.

- Lingvistické znalosti - jazykový model, ...
- Uživatelský profil - model řečníka, emoční model, ...
- Doménové znalosti - informace o oblasti DS použitelné pro interpretaci rozpoznané promluvy, pro rozhodování dialogové strategie, ...
 - informace od oblasti dialogového systému
 - použitelné pro:
 - interpretaci rozpoznávané promluvy
 - rozhodování o dalším kroku dialogu (dialogovou strategií)
 - patří sem:
 - např. jaká data je zapotřebí zadat
- Kontext dialogu
 - uchovává aktuální stav dialogu
 - zadané údaje
 - informace o chybách (nerozpoznané promluvy, chyby v zadávaných údajích)
 - lze použít např. pro použití vhodné gramatiky pro sémantickou interpretaci rozpoznané promluvy

- Zobrazení $U \times Q \rightarrow U \times Q$.
 - U - promluva
 - Q - stav
- Určuje následující krok dialogu v závislosti na stavu dialogu a vstupní promluvě.
- Hodnotící funkce dialogu E přiřazuje danému dialogu reálné číslo popisující úspěšnost dialogu z pohledu dané strany.
- Dělení dialogů z hlediska hodnotící funkce:
 - d je kooperativní dialog - $E_1(d) = E_2(d)$
 - d je nekooperativní dialog - $E_1(d) \neq E_2(d)$
 - d je dialog s nulovým součtem - $E_1(d) = -E_2(d)$

- Autorem Herbert Paul Grice - anglický jazykovědec
- Aspekt informativnosti
 - ① Buď přiměřeně informativní (ne méně než je potřeba, ne více než je potřeba).
- Aspekt přesvědčivosti
 - ① Neuváděj nepravdivé informace.
 - ② Neuváděj informace, které nelze dokázat nebo doložit.
- Aspekt způsobu
 - ① Informace v replice by měla být co nejvíce explicitní
 - ② Vyhýbejte se nejednoznačností.
 - ③ Usilujte o stručnost.
 - ④ Buďte disciplinovaní, udržujte v dialogu pořádek.

- Aspekt zdvořilosti, empatie a etiky
 - 1 Minimalizujte nároky vůči komunikačnímu partnerovi, maximalizujte výhody pro něj.
 - 2 Minimalizujte nedostatky komunikačního partnera a maximalizujte jeho přednosti.
 - 3 Maximalizujte souhlas s partnerem a minimalizujte nesouhlas.
 - 4 Maximalizujte empatii vůči partnerovi.

Pravidla pro vedení kooperativního dialogu (H. P. Grice) - komunikace člověk počítač

- Aspekt asymetrie
 - 1 Informujte uživatele o všech důležitých charakteristikách, která vybočují z očekávaného normálního průběhu dialogu a která by měl vzít v úvahu k zajištění kooperativity.
 - 2 Zajistěte stručné avšak dostatečné informování uživatele o možnostech systému a jeho omezeních.
 - 3 Informujte srozumitelně a dostatečně uživatele o způsobu interakce ze systémem.

Pravidla pro vedení kooperativního dialogu (H. P. Grice) - komunikace člověk počítač

Pokračování

- Aspekt znalostí a schopností
 - 1 Vezměte v úvahu relevantní znalosti uživatele.
 - 2 Vezměte v úvahu možné uživatelské chybné analogie.
 - 3 Rozlišujte mezi začínajícím a zkušeným uživatelem systému.
 - 4 Vezměte v úvahu legitimní představy uživatele o znalostech a schopnostech systému.
- Aspekt vyjasňování a odstraňování chyb
 - 1 V případě selhání komunikace iniciujte metakomunikaci zajišťující odstranění chyby nebo její vysvětlení.
 - 2 Zajistěte vysvětlující metakomunikaci v případě nekonsistentních nebo nejednoznačných uživatelských vstupních dat.

- aspekt informativnosti
- aspekt přesvědčivosti
- aspekt způsobu
- aspekt zdvořilosti, empatie a etiky
- aspekt asymetrie
- aspekt znalostí a schopností uživatele
- aspekt vyjasňování a odstraňování chyb

- Další krok dialogu je vždy určen dialogovou strategií jedné z komunikujících stran - jedna strana klade dotazy, druhá na ně odpovídá.
- V případě komunikace člověk - počítač lze rozlišit
 - dialog s iniciativou uživatele
 - dialog s iniciativou systému
 - dialog se smíšenou iniciativou.
- V reálném nasazení se používají:
 - dialogy se smíšenou iniciativou
 - dialogy s iniciativou systému.

- Dialog s iniciativou systému:

Systém: Zadejte Vaše křestní jméno

Uživatel: Jan

Systém: Zadejte Vaše příjmení

Uživatel: Novák

- Dialog s iniciativou uživatele:

Uživatel: Chtěl bych bych si rezervovat knihu XY

Systém: Dobře.

Uživatel: A film UV.

Systém: Dobře.

Uživatel: To je vše.

Systém: Vaše rezervace knihy XY a filmu UV byla přijata.

- Dialog se smíšenou iniciativou:

Uživatel: Chtěl bych si zaregistrovat předmět PB123.

Systém: S jakým zakončením?

Uživatel: Zkouška.

Systém: Registruji Vám předmět PB123 se zakončením
zkouškou. Souhlasí?

Uživatel: Ano.

- Před tím, než systém předá získané informace k dalšímu zpracování je vhodné provést jejich verifikaci.
 - chyby rozpoznávání řeči
 - chyba uživatele
 - ...
- Způsoby ověření získaných dat
 - sumarizující zpětná vazba
 - zpětná vazba "echo"
 - implicitní zpětná vazba
 - explicitní zpětná vazba.
- V případě nesouhlasné reakce uživatele následuje opravný dialog.

- Sumarizující zpětná vazba:

Uživatel: Jmenuji se Jan Novak a narodil jsem se
8.8. 1988 v ABC.

System: Bylo zadáno jméno Jan Novák, datum narození
8.8. 1988 a místo narození ABC.

- Zpětná vazba "echo":

System: Jak se jmenujete?

Uživatel: Jan Novák.

System: Jmenujete se Jan Novák. Kdy jste se narodil.

Uživatel: 8.8. 1988

System: Narodil jste se 8.8. 1988. Ve kterém městě?

Uživatel: ABC System: Narodil jste se v městě ABC.

Ukázky zpětné vazby

Dokončení

- Implicitní zpětná vazba:

System: Jméno studenta.

Uživatel: Jan Novák.

System: Ve kterém městě se Jan Novák narodil?

...

- Explicitní zpětná vazba:

System: Zadejte jméno studenta.

Uživatel: Jan Novák

System: Student se jmenuje Jan Novák, je to tak?

Uživatel: Jmenuji se Jan Horák a narodil jsem se
8.8. 1988 v ABC.

System: Bylo zadáno jméno Jan Novák, datum narození
8.8. 1988 a místo narození ABC.

Uživatel: Ne. Jméno je Jan Horák.

System: Zadal jste jméno Jan Horňák, datum narození
8.8. 1988 a místo ABC.

Uživatel: Ne, jméno má být Jan Novák.

System: Zadal jste jméno Jan Novák, datum narození
8.8. 1988 a místo ABC.

- Možnost přerušit systém.
- Možnost iniciovat korekce a metakomunikaci uživatelem. Nerozumím, mohl byste to prosím zopakovat?
- Možnost získání nápovědy. Nevím, co po mě požadujete.
- Detekce znalostí a schopností uživatele.
 - Částečně lze odvodit z předchozího průběhu dialogu.
 - Uzpůsobení iniciativy dialogové strategie - iniciativa systém vs. smíšená iniciativa.

- Přizpůsobení dialogové strategie - např. uživatel ve spěchu, vystresovaný uživatel, ...
- Detekce emocí uživatele:
 - na základě neverbálních charakteristik hlasu
 - nutná podpora v modulu rozpoznávání řeči.
- Vícejazyčnost (multilingualita):
 - nutnost podpory na straně použité platformy:
 - rozpoznávání řeči
 - sémantická analýza řeči
 - syntéza řeči.
 - Možnost pokusit se o automatickou detekci použitého jazyka.
 - Paralelní rozpoznávání všemi dostupnými rozpoznávači - použije se výstup s maximální pravděpodobností.

- Multimodalita:
 - Umožňuje paralelní komunikaci více kanály - (obraz, zvuk, hmat).
 - Zlepšuje přístupnost
 - Příklady multimodálních rozhraní:
 - Rozhovor vede avatar (talking head) - vhodné pro uživatele s poruchou slyšení.
 - Ruce/avatar (celé tělo resp. horní polovina) - provádí tlumočení do znakové řeči.
 - Alternativní způsoby vstupu - klávesnice, kamera, snímače aktivity mozku, svalů (krk, obličej, ...), různé joysticky, ...
 - Nutnost synchronizace jednotlivých kanálů.

- Zdvořilost - viz pravidla vedení kooperativního dialogu
- Prozódie - určení sémantiky a pragmatiky promluvy:
 - určení druhu věty (tázací (data/masse-dotaz.wav)/oznamovací (data/masse-ozn.wav)), ...
 - detekce emocí
 - ...
- Učení se z chyb.
 - Zapamatování si nerozpoznané promluvy a pokud uspěje opravný dialog (zpětná vazba), pokus o analýzu původní promluvy a přidání typu promluvy do lingvistických znalostí.

- Telefonní:
 - PSTN (Public Switched Telephone Network) - veřejná telefonní síť.
 - Nutnost digitalizace uživatelského vstupu a připojení počítače k PSTN:
 - voice-modem
 - ISDN modem
 - výstup lze již přímo zpracovat pomocí ASR.
 - VoIP - protokol pro přenos hlasu přes IP.
 - Většinou jako rozšíření ústředny o dialogový manažer (platformu).
 - Např. Asterisk + VoiceGlue, ...
 - komunikace prostřednictvím VoIP protokolů
 - Možnost využití DTMF (Dual Tone Multi-Frequency).

- Textové:
 - Odpadá nutnost digitalizace uživatelského vstupu.
 - Velmi vhodný pro ladění rozhraní:
 - není nutno řešit chyby ASR, ...
 - Lze využít i IM
 - Asterisk + XMPP (Jabber).

- Rozpoznávání řeči:
 - ASR - nejlépe s podporou rozpoznávání plynulé řeči
 - Pro zvýšení úspěšnosti jsou použity bezkontextové gramatiky - občas slouží jako základ i pro sémantickou interpretaci.
 - Lze částečně nahradit pomocí DTMF.
- Sémantická interpretace:
 - Atributy se sémantickou interpretací u CFG.
 - Občas se používá keyword spotting.
- Dialogový manažer:
 - logické programování
 - různá řešení pomocí procedurální programovacích jazyků
 - proprietární řešení
 - otevřená řešení.

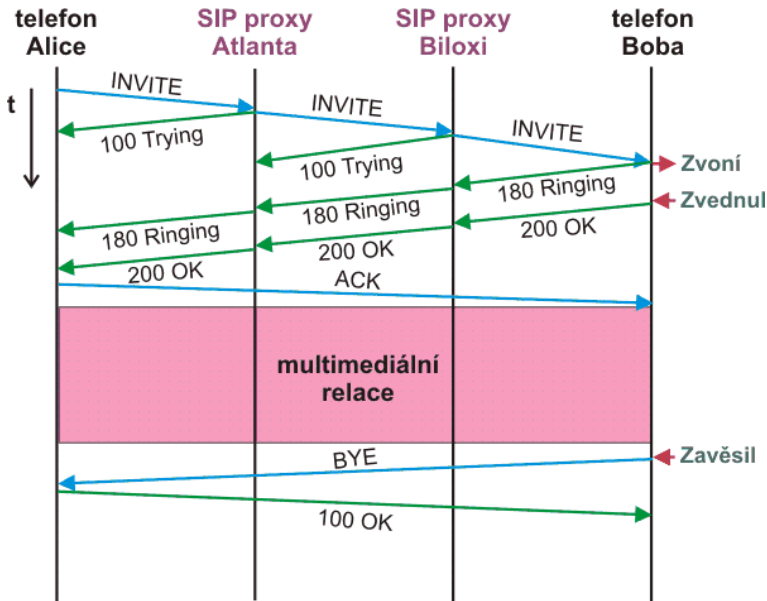
- Generátor promluv:
 - pracuje s výstupem z dialogového manažeru
 - bývá součástí dialogového manažeru
 - generuje textovou verzi promluvy.
- Hlasový syntetizér:
 - TTS.

- Rodina protokolů pro přenos hlasu přes internet (IP síť).
- Využívá se např. pro IP telefonii.
- Na transportní vrstvě - UDP.
- Na relační vrstvě - Real-Time Protocol (RTP).
- Řada implementací
 - Liší se použitými standardy:
 - H323 - na ústupu
 - SIP
 - firemní - Skinny (Cisco), HFA - Siemens.
 - Službami a signalizací:
 - podpora video hovorů, zasílání textových zpráv, ...
- Více viz <http://www.protocols.com/pbook/VoIP.htm>

- Session Initiation Protocol (viz SIP RFCs and Drafts (<http://www.cs.columbia.edu/sip/drafts.html>), resp.IETF (<http://www.ietf.org/rfc/>)/sbírka Internetových standardů na FI (<http://ftp.fi.muni.cz/pub/internet-drafts/>), ...)
- Protokol na aplikační vrstvě.
- Protokol určený pro přenos signalizace v internetové telefonii.
- Na transportní vrstvě využívá UDP.
- Vznikl jako reakce na H.323 - příliš komplexní (obtížně implementovatelný).
 - Je jednodušší.

- Pro vytvoření a řízení multimediální relace zajišťuje:
 - Lokalizaci účastníka (jednoznačná identifikace - uživatel, adresa SIP serveru).
 - Zjištění stavu účastníka - dostupný, obsazený, přesměrovaný.
 - Zjištění možností účastníka - použitelný kodek, max. přenosová rychlost, použitelnost video hovorů, ...
 - Navázání spojení:
 - využívá se protokol SDP popisující navázané spojení (Session Description Protocol)
 - vlastní hovor využívá protokol RTP (Real-Time Protocol).
 - Řízení probíhajícího spojení:
 - změny parametrů spojení v jeho průběhu
 - ukončení spojení.

Průběh relace přes protokol SIP

- Omezení domény možných vstupů.
- Bezkontextové gramatiky popisující množinu možných vstupů.
- Používané způsoby:
 - prostředky logického programování
 - různá proprietární řešení
 - otevřené standardy
 - JSGF
 - SRGS
 - ...

- Textový zápis gramatiky nezávislý na platformě a prodejci, sloužící pro podporu rozpoznávání řeči.
- Určen pro použití při rozpoznávání řeči.
- Používá styl a konvence styl a konvence jazyka Java.
- Součást Java Speech API.
- Aktuální verze 1.0 (říjen 1998).
- Využit např. v rozpoznávači Sphinx4J (<http://cmusphinx.sourceforge.net/>), VoiceXML interpretru VoiceGlue, ...

- Gramatika se skládá z pravidel, které popisují co může být řečeno.
- Syntaxe je case-sensitive.
- Kódování znaků - Unicode.
- Formát hlavičky:

```
#JSGF version [char-encoding [locale]];  
#JSGF V1.0;  
#JSGF V1.0 ISO8859-2;  
#JSGF V1.0 UTF-8 cs_CZ;
```

- Názvy pravidel nesmí obsahovat bílé znaky.
- Neterminální symboly:
 - `<názevNeterminálu>`, `<mesto>`, `<anone>`
- Terminální symboly
 - víceslovní terminály a zvláštní symboly mohou být uzavřeny do uvozovek: "Nové Město na Moravě" "+"
- Zvláštní pravidla
 - `<NULL>` - pravidlo, které je automaticky použito, aniž by uživatel cokoliv řekl
 - `<VOID>` - pravidlo, které nemůže být řečeno
- Deklarace gramatiky:
 - `grammar názevBalíku.názevGramatiky;`

- Vkládání gramatik - umožňuje používat pravidla nebo gramatiky definované v jiném souboru.
 - `import fullyQualifiedRuleName;`
 - `import fullGrammarName;import <com.sun.speech.app.numbers.one>; import <com.sun.speech.app.numbers.*>;`
- Deklarace gramatiky
 - `grammar názevBalíku.názevGramatiky;`
- Tělo gramatiky
 - `neterminál = pravidlo;`
`<jmeno> = Jan | Jana | ...;`
`<jmeno> = <krestniJmeno> <prijmeni>;`
- Více viz specifikace
(<http://java.sun.com/products/java-media/speech/forDevelopers/JSGF/JSGF.html#16587>).

JSGF V1.0

```
#import cz.mesta.*;
```

```
#import cz.hodiny.*;
```

```
<koren> = Chci jet <cim>.| Chci jet <cim> z <odkud> do <kam>  
        Chci jet <cim> z <odkud> do <kam> v <kdy>;
```

```
<cim> = vlakem | autobusem;
```

```
<odkud> = <czMesto>;
```

```
<kam> = <czMesto>;
```

```
<kdy> = <czCas>;
```

- Standard W3C Voice Browser Activity WG.
- Aktuální verze 1.0 (březen 2004).
- Definuje způsob zápisu pravidel a jejich odkazování.
- Dva způsoby zápisu
 - XML
 - ABNF (Augmented BNF).
- Více později při probírání VoiceXML

- Většinou řešeno pomocí atributů v gramatice pro rozpoznávání řeči.
- Slouží k určení umístění a hodnoty významných částí uživatelské promluvy.
- JSGF:
 - K pravidlu je přiřazena jeho sémantická interpretace.
 - Zapisuje se:

```
{sémantická interpretace};
```

- Příklad:

```
<souhlas> = <ano> {ano} | <ne> {ne};
```

```
<ano> = ano | jo | jasně;
```

```
<ne> = ne | ani náhodou;
```

- SRGS:
 - K pravidlu je přiřazena jeho sémantická interpretace.
 - Používá se standard Semantic Interpretation for Speech Recognition (SISR (<http://www.w3.org/TR/semantic-interpretation/>))
 - Sémantická interpretace může obsahovat výrazy v jazyce ECMAScript (<http://www.ecma-international.org/publications/files/ECMA-ST/Ecma-262.pdf>).
 - Skriptovací jazyk standardizovaný organizací ECMA (<http://www.ecma-international.org/>) (European Computer Manufacturer Association).
 - Používá se pro skriptování na straně klienta ve webových stránkách.
 - Implementace - JavaScript, JScript, ActionScript.
 - Jednotlivé implementace přidávají nestandardní knihovny (práce s prohlížečem, ...)
 - Více později při probírání VoiceXML.

- Popis ve vyšším programovacím jazyce:
 - prostředky logického programování (Prolog)
 - procedurální programovací jazyky (C/C++, Java, ...) - např. projekt AudiC (LSD FI),
- Proprietární řešení.
- Otevřené standardy:
 - VoiceML - předchůdce VoiceXML (2. polovina 90. let)
 - VoiceXML - součást W3C VoiceBrowser Activity (<http://www.w3.org/Voice/>)
 - CallXML - Voxeo Prophecy (<http://www.voxeo.com/>)

- Tvorba promluvy:
 - 1 Dialogový manažer zvolí rámec pro požadovanou výstupní promluvu.
 - 2 Doplní se do ní hodnoty slotů.
 - 3 Předá se řečovému syntetizéru.
- Značkování prozodických jevů:
 - závislé na použitém TTS
 - Speech Synthesis Markup Language (SSML) - součást standardů W3C VoiceBrowser Activity
 - TTS musí obsahovat podporu pro tento standard.

- Webové nástroje
 - Nuance (BeVocal) Café (???)
 - podporované standardy: VoiceXML 2.1, SRGS 1.0
 - obsahuje sadu nástrojů pro ladění dialogových rozhraní
 - Tellme Studio (<https://studio.tellme.com/>)
 - podporované standardy: VoiceXML 2.x, SRGS + SISR
 - Voxeo Prophecy (<http://www.voxeo.com>)
 - podporované standardy: CallXML, VoiceXML 2.0, SRGS, CCXML
 - další viz např. seznamy na W3C VoiceBrowser Activity (<http://www.w3.org/Voice/#implementations>) nebo na Wikipedii (http://en.wikipedia.org/wiki/Dialogue_systems)

- Trinidkit
(<http://www.ling.gu.se/projekt/trindi//trindikit/>)
 - toolkit pro tvorbu dialogových rozhraní založený na logickém programování (Sicstus Prolog)
- CSLU Toolkit (<http://www.cslu.ogi.edu/toolkit/>)
 - vývojové prostředí pro tvorbu dialogových rozhraní
 - umožňuje snadnou tvorbu i multimodálních dialogových rozhraní
 - pro Win32
- Voxeo Prophecy
(<http://www.voxeo.com/prophecy/home.jsp>)
 - on-line VoiceXML platforma - bezplatně max. 2 připojení k hostovanému rozhraní
 - možnost instalace serveru na vlastní počítač
 - podobné možnosti jako online verze

- Voxeo VoiceObjects
(<http://www.voxeo.com/voiceobjects/>) - platforma pro tvorbu a testování hlasových aplikací.
- Textový editor, nejlépe se zvýrazněním syntaxe + (desktopová) VoiceXML platforma:
 - JVoiceXML (???)
 - publicVoiceXML
(<http://publicvoicexml.sourceforge.net/>)
 - OptimTalk (www.optimsys.cz/cs/optimtalk/optimtalk)
 - ...
- Další viz např. seznamy na W3C VoiceBrowser Activity
(<http://www.w3.org/Voice/#implementations>) nebo na Wikipedii.
(http://en.wikipedia.org/wiki/Dialogue_systems)

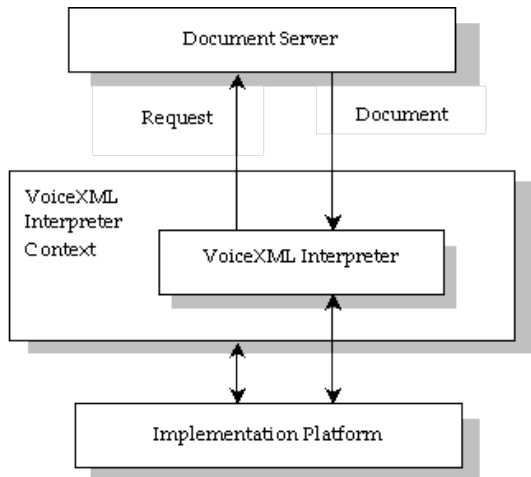
- 1876 - udělen patent na telefon A. G. Bellovi
- WWW
 - 1989 - článek HyperText and CERN (Tim Burns Lee) koloval po CERNu k připomínkám
 - Vánoce 1990 - demonstrován řádkový webový prohlížeč a editor
 - 1991 - všeobecná dostupnost WWW na počítačích v CERNu
 - 1994 - první setkání W3 konsorcia (www.w3.org)
- W3C VoiceBrowser Working Group (<http://www.w3.org/Voice>)
 - založena 1999
 - cíl - návrh standardů umožňujících přístup k WWW pomocí hlasu a telefonu
 - zastoupeny firmy jako:
 - HP
 - Nuance Communications
 - Lucent Technologies
 - Motorola
 - ScanSoft
 - IBM

Standardy W3C Voice Browser Activity

- VoiceXML (<http://www.w3.org/TR/voicexm20/>)
- Speech Recognition Grammar Specification (SRGS (<http://www.w3.org/TR/speech-grammar/>))
- Speech Synthesis Markup Language (SSML (<http://www.w3.org/TR/speech-synthesis/>))
- Semantic Interpretation for Speech Recognition (SISR (<http://www.w3.org/TR/semantic-interpretation/>))
- Pronunciation Lexicon Specification (PLS (<http://www.w3.org/TR/pronunciation-lexicon/>))
 - slouží k popisu fonetických informací pro rozpoznávání a syntézu řeči
 - výslovnost zkratk, místních jmen, ...
- Call Control XML (CCXML (<http://www.w3.org/TR/ccxml/>))
- State Chart XML (SCXML (<http://www.w3.org/TR/scxml/>))

- Jazyk pro popis dialogových rozhraní
- Cíl - přinést výhody webového vývoje a doručování obsahu do interaktivních hlasových aplikací
- vývoj započat 1995 - AT&T Phone Markup Language
- 1998 - konference hostovaná W3C na téma hlasového procházení WWW - předvedeny jazyky PML, VoxML, SpeechML, TalkML, VoiceHTML, ...
- 1999 - založeno VoiceXML Forum - spojení sil při vývoji jazyka pro značkování dialogů
- 2000 - VoiceXML 1.0, krátce na to přijato jako standard W3C
- Aktuální verze:
 - doporučení 2.1 (červen 2007)
 - draft 3.0 (srpen 2010)

Architektura VoiceXML aplikací

- VoiceXML dokument(y)
 - formuláře - konečně stavové automaty.
 - Uživatel se nachází v jednom z konverzačních stavů.
 - Přechny definovány pomocí URI - odkazují na další krok dialogu.
 - URI - Uniform Resource Identifier
 - jednoznačná identifikace zdroje (souboru, obrázku, ...) na Internetu
 - rozšíření URL (URL je odkaz na soubor, cíl URI nemusí existovat).
 - Dialog končí, pokud tento přechod není definován.
- Dva druhy dialogů:
 - formuláře - definuje proces pro získání hodnot sady položek
 - menu - poskytuje uživateli sadu možností a odkazů na pokračování dialogu

- Subdialogy
 - obdoba funkcí
 - slouží k opětovnému provádění jisté části dialogu a vrácení získaných hodnot.
- Sezení - začíná v okamžiku, kdy uživatel zahájí interakci se VoiceXML interpretrem a končí, když je ukončena buď uživatelem, VoiceXML dokumentem nebo kontextem dialogu.
- Aplikace - sada dokumentů, které sdílejí kořenový dokument

- Základní komponenta VoiceXML dokumentů.
- Obsahuje:
 - sadu položek
 - deklarace proměnných nepatřících položkám
 - ošetření událostí.
- Základní atribut - id
 - název formuláře
 - lze se pomocí něj na formulář odkazovat
 - musí být unikátní.
- Zpracování formuláře - FIA
 - 1 Výběr a přebrání jedné nebo více výzev.
 - 2 Získání uživatelských odpovědí, které naplní jednu nebo více položek a nebo vyvolání události (žádost o nápovědu).
 - 3 Zpracování sekcí *filled* u všech zadaných položek.

Ukázkový VoiceXML formulář

```
<vxml version="2.0" ...>
<form id="hello">
  <block name="hello">
    <prompt>Welcome to the VoiceXML!.</prompt>
  </block>
  <field name="greeting">
    <prompt>Hello.</prompt>
    <grammar root="greeting" src="greeting.grxml"/>
    <noinput>
      <prompt>Tell mi something nice, like hello, hi, good day
    </noinput>
    <nomatch>
      <prompt>I didn't understand you, but thanks anyway.</pro
    <exit/>
    </nomatch>
```

Ukázkový formulář

Pokračování

```
<noinput count="2">
  <prompt> When you don't want to speak to me good bye.</p
  <exit/>
</noinput>
</field>
<filled>
  <prompt> you said <value expr="greeting"/></prompt>
</filled>
</form>
</vxml>
```

- Vstupní položky
 - field
 - record
 - transfer
 - object
 - subdialog.
- Vstupním položkám odpovídají proměnné s názvem, který odpovídá hodnotě atributu name, příslušné vstupní položky.
- Řídící položky
 - block
 - initial.
- Provádění lze omezit pomocí atributu cond.

- Představuje vstup od uživatele.
- Atributy:
 - name - jméno pole
 - přístup k výsledné hodnotě pomocí stínové proměnné s tímto jménem.
 - expr - případná počáteční hodnota, lze použít výrazy jazyka ECMAScript
 - cond - podmínka nutná pro zpracování vstupu
 - vice viz specifikace (<http://www.w3.org/TR/2004/REC-voicexml20-20040316/#dml2.3.1>).

- Obsah:
 - případná výzva s popisem vstupu (element prompt)
 - gramatika - popisuje množinu akceptovatelných vstupů
 - ošetření událostí
 - noinput
 - nomatch
 - filled
 - ...
 - ...

Ukázka použití elementu field

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<vxml version="2.0" xmlns="http://www.w3.org/2001/vxml">
  <form id="main">
    <field name="name">
      <prompt>Zadejte Vaše jméno</prompt>
      <grammar src="..." type="application/xml+srgs"/>
      <noinput>Zadejte prosím Vaše křestní jméno</noinput>
      <nomatch>Je mi líto, ale zadané jméno není v kalendáři</nomatch>
    </field>
    <filled>
      <submit next="http://some.uri.cz/aplikace" namelist="name">OK</submit>
    </filled>
  </form>
</vxml>
```

- Umožňuje systému nahrát zprávu.
- Lze využít např. pro dialogový záznamník.
- Atributy:
 - name
 - expr
 - cond
 - beep - má-li se před začátkem nahrávání přehrát zvukový signál
 - maxtime - maximální délka nahrávky
 - type - mime-type výsledné nahrávky; musí být podporována VoiceXML platformou
 - ...
- Obsah:
 - případná výzva s popisem vstupu
 - ošetření událostí
 - noinput
 - connection.disconnect.hangup (použití elementu catch).

Ukázka použití elementu record

```
<?xml version="1.0" encoding="utf-8"?>
<vxml version="2.0" xmlns="http://www.w3.org/2001/vxml">
  <form id="zaznamnik">
    <record name="zaznam" beep="true" maxtime="30s"
      type="audio/x-wav">
      <prompt> Bohužel zde nikdo není. Po zaznění signálu
        můžete zanechat vzkaz. </prompt>
      <noinput> Bohužel nic neslyším. Zkuste to znovu.
      </noinput>
      <catch event="connection.disconnect.hangup">
        <submit next="http://some.uri.cz/zaznamnik"/>
      </catch>
    </record>
  </form>
</vxml>
```

- Slouží k vyvolání dialogu, řešícího dílčí problém.
- Element subdialog.
- Jeden a tentýž subdialog lze volat opakovaně.
- Elementy:
 - subdialog - volání dílčího dialogu
 - param - definice hodnoty parametru
 - filled - kód, který se má provést po návratu z dílčího dialogu.
- Atributy
 - name - jméno volaného dílčího dialogu
 - src - URI dokumentu, který obsahuje kód dialogu.
- Kód subdialogu - formulář, ukončený elementem return.

Ukázka subdialogu

```
<?xml version="1.0" encoding="utf-8"?>
<vxml version="2.0" xmlns="http://www.w3.org/2001/vxml">
<form id="demo">
  <subdialog name="greeting" src="\#say_hello">
    <param name="param1" expr="'ahoj'"/>
    <filled>
      <prompt> Hodnota subdialogu je
        <value expr="greeting.great"/></prompt>
    </filled>
  </subdialog>
  <filled>
    <prompt>Řekl jste <value expr="greeting.great"/>
    </prompt>
  </filled>
</form>
```

Ukázka subdialogu

```
<form id="say_hello">
  <var name="param1"/>
  <field name="great">
    <prompt><value expr="param1"/></prompt>
    <grammar root="pozdrav" src="pozdrav.grxml"/>
    <noinput count="2">
      <prompt>
        Na pozdrav jste mi neodpověděl. Nashledanou.
      </prompt>
    </noinput>
  </field>
</form>
```

Ukázka subdialogu

Dokončení

```
<nomatch>
  <prompt>
    Bohužel jsem Vám nerozuměl, ale stejně dekuji.
    Nashledanou.
  </prompt>
  <return/>
</nomatch>
</field>
<filled>
  <return namelist="great"/>
</filled>
</form>
</vxml>
```

- Obsahuje proveditelný obsah.
- Provádí se pokud:
 - má hodnotu 'undefined' (nebyl dosud navštíven)
 - atribut cond se vyhodnotí jako true.
- Struktura - viz předchozí příklady.
- Atributy:
 - name - jméno bloku
 - expr - iniciální hodnota proměnné formuláře
 - cond - podmínka omezující provádění bloku.

- Typické využití - dialogové strategie se smíšenou iniciativou.
- Umožňuje uživateli zadat více informací naráz.
- Na rozdíl od ostatních vstupních elementů nemůže obsahovat:
 - gramatiku - využívá se gramatika formuláře (viz ukázka na dalším slidu)
 - pokud je uživatelova odpověď gramatikou formuláře rozpoznána, je nutno nastavit hodnotu elementu initial - většinou se používá true
 - filled.
- Dceřiné elementy:
 - výzvy (prompt)
 - ošetření událostí (catch, nomatch, noinput).

Ukázka použití elementu initial

```
<?xml version="1.0" encoding="utf-8"?>
<vxml version="2.0" xmlns="http://www.w3.org/2001/vxml">
  <form id="main">
    <grammar src="registrace.grxml" type="application/srgs+xml">
      <block>
        <prompt>
          Vítejte v registraci předmětů na FI
        </prompt>
      </block>
      <initial name="mixed">
        <prompt>
          Zde můžete zadat, jaké předměty s jakým ukončením
          si chcete zaregistrovat
        </prompt>
      </initial>
    </grammar>
  </form>
</vxml>
```


Ukázka použití elementu initial

Pokračování

```
<noinput>
```

```
Řekněte něco jako Předmět PB095 na zkoušku
```

```
</noinput>
```

```
<noinput count="2">
```

```
Dobře zkusíme to postupně.
```

```
<assign name="mixed" expr="true"/>
```

```
<reprompt/>
```

```
</noinput>
```

```
<nomatch>
```

```
Můžete si zaregistrovat předměty PB095, PB125,  
PB162 s hodnocením zkouškou nebo zápočtem.
```

```
</nomatch>
```

```
<nomatch count="2">
```

```
Dobře zkusíme to postupně.
```

```
<assign name="mixed" expr="true"/>
```

```
<reprompt/>
```

Ukázka použití elementu initial

Pokračování

```
<nomatch count="2">
```

Dobře zkusíme to postupně.

```
<assign name="mixed" expr="true"/>
```

```
<reprompt/>
```

```
</nomatch>
```

```
</initial>
```

```
<field name="predmet">
```

```
<grammar src="registrace.grxml\#predmet"/>
```

```
<prompt>Zadejte kód předmětu</prompt>
```

```
<nomatch>
```

Zatím si lze zaregistrovat předměty PB162, PB095, PB125.

```
</nomatch>
```

Ukázka použití elementu initial

Pokračování

```
<nomatch count="3">
```

```
  Bohužel se nám zadávání nedaří. Nashledanou.
```

```
  <exit />
```

```
</nomatch>
```

```
<noinput count="3">
```

```
  Jelikož jste nic nezadal, tak se s Vámi loučím.
```

```
  <exit />
```

```
</noinput>
```

```
</field>
```

```
<field name="ukonceni">
```

```
  <grammar src="registrace.grxml\#ukonceni"/>
```

```
  <prompt>Zadejte požadované ukončení.</prompt>
```

```
  <nomatch>
```

```
    Předměty lze ukončit zkouškou nebo zápočtem.
```

```
  </nomatch>
```

Ukázka použití elementu initial

Pokračování

```
<nomatch count="3">
```

Bohužel se Vám zadávání nedaří, zkuste to klasicky na adrese `is.muni.cz`. Nashledanou.

```
</nomatch>
```

```
<noinput>
```

Zadejte, zda chcete předmět ukončit zkouškou nebo zápočtem.

```
</noinput>
```

```
<noinput count="3"> ... </noinput>
```

```
</field>
```

Ukázka použití elementu initial

Dokončení

```
<filled>
  <prompt>
    Provádím registraci předmětu s kódem
    <value expr="predmet"/>
    a ukončením <value expr="ukonceni"/>.
  </prompt>
</filled>
</form>
</vxml>
```

- Popis na W3C VoiceBrowser Activity (<http://www.w3.org/TR/2004/REC-voicexml20-20040316/>)
- www.voicexml.org (<http://www.voicexml.org>)
- Šimek, Richard - Tutoriál jazyka VoiceXML (bakalářská práce FI), 2005
- ...

- W3C specifikace jazyka pro zápis bezkontextových gramatik pro podporu rozpoznávání řeči.
- Aktuální verze 1.0 (březen 2004).
- Nahradil původně používaný standard JSGF.
- Dvě varianty zápisu gramatiky:
 - XML
 - Augmented Backus-Naur Form (ABNF).
- Liší se pouze zápis nikoliv vyjadřovací síla.
- Možnost použití způsobu zápisu závisí na použité platformě.
 - Větší podpora pro XML formát.

- Gramatika $G = (N, \Sigma, P, S)$
 - N - množina neterminálních symbolů
 - Σ - abeceda
 - P - množina pravidel
 - S - kořenový neterminál.
- Bezkontextová gramatika
 - gramatika $G = (N, \Sigma, P, S)$
 - pravidla ve tvaru: $N \rightarrow \{N \cup \Sigma\}^*$.

- XML prolog.
- Kořenový element - grammar.
- Atributy:
 - root - pravidlo odpovídající kořenovému neterminálnímu symbolu
 - xml:lang - jazyk gramatiky
 - version - použitá verze SRGS (aktuálně pouze 1.0)
 - mode
 - dtmf
 - voice - implicitní hodnota
 - ...
- Element grammar - obsahuje množinu pravidel (elementů rule).

- ABNF hlavička

- `#ABNF verze [kódování]`
`#ABNF 1.0 ISO-8859-2`

- `root $ jméno pravidla;` - kořenový neterminální symbol
- `language jazyk;`
- `mode voice|dtmf;`
`#ABNF 1.0 UTF-8 root $pozdrav;`
`language cs-CZ;`
`mode voice;`

- Levá strana pravidla:
 - XML formát
 - element rule
 - atribut id - jednoznačný identifikátor pravidla
 - obsah - pravá strana pravidla

```
<rule id="pozdrav"> ahoj </rule>
```
- ABNF
 - *<id pravidla>*

```
$pozdrav = ahoj;
```

- Pravá strana pravidla

- může obsahovat terminální a neterminální symboly:

- sekvenci
- varianty

- XML formát

- tělo elementu rule

```
<rule id="vstup">  
  Proved <ruleref uri="#prikazy"/>  
  s parametry <ruleref uri="#parametry"/>.  
</rule>
```

- ABNF

- $\$ \langle \text{neterminál} \rangle = \langle \text{pravá strana} \rangle$

$\$ \text{vstup} =$

Proveď $\$ \langle \text{http://www.nekde.cz/grammar.gram\#prikazy} \rangle$

s parametry $\$ \langle \text{http://www.nekde.cz/grammar.gram\#parametry} \rangle$

nebo

$\$ \text{vstup} = \text{Proved } \$ \text{prikazy s parametry } \$ \text{parametry}$

- Posloupnost terminálních a neterminálních symbolů.
 - $X \rightarrow YZa$
- Lze ji rozdělit na logické části.
- XML zápis:
 - zapsat přímo

```
<rule id="spojeni">
  Chci jet z <ruleref uri="#misto"/>.
</rule>
```
 - dělení na logické části
 - využitelnost
 - počet opakování dané části (atribut repeat)
 - sémantická interpretace

- XML Formát:

```
<rule id="spojeni">
  Chci jet <item>z <ruleref uri="#misto"/> </item>
  <item> do <ruleref uri="#misto"/> </item>
  <item> <ruleref uri="#druh"/></item>
  <item> <ruleref uri="#datum"/></item>
  <item> v <ruleref uri="#cas"/></item>
</rule>
```

- ABNF zápis:

```
$spojeni = Chci jet z $misto
```

- umožňují uživateli zadat jeden z možných vstupů
 - $X \rightarrow Y|Z|a$

- XML zápis:

```
<rule id="barvy">
  <one-of>
    <item>cervena</item>
    <item>zelena</item>
    <item>modra</item>
  </one-of>
</rule>
```

- ABNF zápis

```
$barvy = (cervena|zelena|modra)
```

- Umožňuje specifikaci:
 - nepovinných částí promluvy
 - opakovaných částí promluvy
- XML zápis
 - pomocí atributu repeat u elementu item

```
<rule id="adresa">
  www
  <item repeat="1-2">
    tečka <ruleref uri="#castAdresy"/>
  </item>
  tečka <ruleref uri="#tld"/>
</rule>
```


- ABNF zápis
 - za prvek uvedeme počet opakování uzavřený do $\langle \rangle$
\$adresa = www \$castAdresy $\langle 1-2 \rangle$ \$tld
\$castAdresy = tecka \$text
- počet opakování
 - číslo - *číslo* krát
 - číslo1- číslo2 - *číslo1* - *číslo2* krát
 - číslo- - *číslo* - ∞ krát

- GARBAGE - odpovídá libovolné promluvě až po následující blíže specifikovanou část
- VOID - pravidlo, které nelze vyslovit (zakázání určité promluvy)
- NULL - pravidlo, které je vždy rozpoznáno (může být i prázdné)
- XML formát:
 - ```
<ruleref special="pravidlo" / >
<rule id="spojeni">
 <ruleref special="GARBAGE"/>
 z <ruleref uri="#misto"/> do <ruleref uri="#misto"/>
 <ruleref uri="#prostredek"/>
</rule>
```
- ABNF
  - $\$pravidlo$
  - $\$spojeni = \$GARBAGE z \$misto do \$misto \$prostredek$

- Specifikace W3C.
- Příklady použité na přednášce.

- Sémantika - přiřazuje význam slovům
- Sémantika v dialogových systémech
  - přiřazuje význam promluvám a jejich částem
- SISR - standard W3C pro zpracování sémantiky promluvy.
  - aktuální verze 1.0
  - publikován - duben 2007
  - úzce spjat se standardy
    - ECMAScript
    - SRGS
- Umožňuje přiřazení základních interpretací částem promluvy a vytváření odvozených interpretací pro nadřazená tvrzení
  - přiřazení interpretace částem promluvy
  - odvozování interpretace na základech dílčích interpretací
  - přiřazení interpretace vstupním polím dialogu

- Sémantická interpretace bývá součástí pravidla SRGS.
- K pravidlu přiřazena pomocí elementu/atributu tag.
- XML formát SRGS gramatiky:
  - element tag

```
<item>
 <ruleref uri="souhlas"/><tag>{out='ano'}</tag>
</item>
```
  - atribut tag elementu item

```
<item tag="ano">jo</item>
```
- ABNF tvar:
  - uveden za interpretovanou část promluvy
  - tvar: interpretace

```
$souhlas = jo {ano}
```

- Zápis pomocí výrazů v jazyce ECMAScript.
- Přiřazeno k pravidlům pomocí elementu tag.
- Interpretace reprezentována pomocí objektů jazyka ECMAScript.
- Stínové proměnné:
  - pro pravidla - objekt rules
  - výstup - objekt out

Odvozování interpretace na základě dílčích interpretací

XML formát SRGS gramatiky

```
<rule id="vlastnictvi">
 <item>Mám
 <item repeat="0-1">
 <ruleref uri="#barva"/>
 </item>
 <ruleref uri="prostredek"/>
 <tag>{out = rules.barva + ';' + rules.prostredek;}</tag>
 </item>
</rule>
```

Odvozování interpretace na základě dílčích interpretací

ABNF gramatika

```
$vlastnictvi = mam $barva <0-1> $prostrek
 {out = rules.barva + ';' + rules.prostrek;};
$barva = (cervenu {cervena}
 | cervene{cervena}
 | zelenou{zelena}
 | zelene{zelena});
$prostrek = (auto{auto} | kolobezku{kolobezka});
```


- Využívají se atributy stínového objektu out
- XML formát:

```
<rule id="vlastnictvi">
 <item>
 Mám <item repeat="0-1"><ruleref uri="#barva"/>
 <ruleref uri="#prostredek"/>
 <tag>
 {
 out.barva = rules.barva;
 out.prostredek = rules.prostredek;
 }
 </tag>
 </item>
</rule>
```

- ABNF gramatika:

```
$vlastnictvi = mam $barva <0-1> $prostrek
{
 out.barva = rules.barva;
 out.prostrek = rules.prostrek;
};
$barva = (cervenou {cervena}|
 cervene{cervena}|
 zelenou{zelena}|
 zelene{zelena});
$prostrek = (auto{auto} | kolobezku{kolobezka});
```

- Specifikace SISR
- ECMAScript
- Příklady použité na přednášce.

- SSML
- Pronunciation Lexicon Specification
- Call Control XML
- State Chart XML

- Značkovací jazyk pro podporu syntetizované řeči ve webových aplikacích.
- Standard W3C
- Aktuální verze 1.0 (září 2004)
- Vychází z JSGF/JSML (JSpeech Markup Language)
- Cíle:
  - musí umožňovat konzistentní ovládání hlasového výstupu řečovým syntetizérem.
  - musí dovolovat TTS pro co nejširší škálu aplikací a domén
  - musí být internacionalizovaný
  - musí být snadno použitelný pro psaní dokumentů
  - musí být implementovatelný pomocí stávajících technologií
  - JSML dokumenty musí být lidsky čitelné.
- Zbytek viz syntéza řeči.

- Standard W3C
- Aktuální verze 1.0 (říjen 2008)
- Definuje značkování pro specifikaci slovníků výslovnosti pro podporu syntézy a rozpoznávání řeči.
- Specifikace W3C

- Standard W3C
- Aktuální verze 1.0 (červenec 2011)
- navržen pro ovládání telefonních hovorů z dialogových systémů
- Specifikace W3C
- Umožňuje:
  - sestavení a ovládání konferenčních hovorů
  - přesměrování hovoru
  - ...

- Standard W3C
- Aktuální verze 1.0 (říjen 2008)
- Definuje značkování pro specifikaci slovníků výslovnosti pro podporu syntézy a rozpoznávání řeči.
- Specifikace na stránkách W3C Specifikace na stránkách W3C

- Kořenový element - lexicon
  - atributy - xmlns - specifikace jmenného prostoru (<http://www.w3.org/2005/01/pronunciation-lexicon>)
  - xml:lang - jazyk dokumentu
  - version - verze dokument (1.0)
  - alphabet - abeceda použitá pro fonetický přepis
- lexeme - obsahuje popis pro jednu lexikální jednotku (slovo, zkratku,...)
  - musí obsahovat aspoň jeden dceřný element grapheme
- phoneme - obsahuje fonetický přepis dané lexikální jednotky (většinou se používá IPA).

```
<?xml version="1.0" encoding="utf-8"?>
 <lexicon
 version="1.0"
 xmlns="..."
 alphabet="ipa"
 xml:lang="en-US">
 <lexeme>
 <grapheme>color</grapheme>
 <phoneme>kaler</phonem>
 </lexeme>
 </lexicon>
```

- XML formát SRGS

```
<grammar xmlns="..." xml:lang="en" version="1.0">
 <lexicon
 uri="http://www.example.com/lexicon.file"/>
 <lexicon
 uri="http://www.example.com/strange-city-names.file"
 type="media-type"/>
 ...
</grammar>
```

- ABNF formát SRGS

```
#ABNF V1.0 ISO-8859-1;
language en-US;
lexicon <http://www.example.com/lexicon.file>;
lexicon <http://www.example.com/strange-city-names.file>
 <media-type>;
...
```

Ukázka použití lexikonu v SSML

```
<speak version="1.1" xmlns="..." xml:lang="en-US">
 <lexicon uri="lexicon.pls" xml:id="pls"/>
 <lexicon uri="strange-words.file" xml:id="sw"
 type="media-type"/>
 <lookup ref="pls"> tokens here are looked up in
 lexicon.pls
 <lookup ref="sw"> tokens here are looked up first in
 strange-words.file and then, if not found, in
 lexicon.pls
 </lookup>
 tokens here are looked up in lexicon.pls
 </lookup>
 tokens here are not looked up in lexicon documents ...
</speak>
```

- Simulace dialogového rozhraní modelem člověk – člověk.
- Založena na principu popsaném v knize The Wonderful Wizard of Oz (Lyman Frank Baum)
- Princip:
  - Funkce dialogového rozhraní je (skrytě) simulována člověkem.
  - Průběh dialogu je protokolován.
  - Průběh se řídí navrženou dialogovou strategií.
    - Pokud je dostupný prototyp může Wizard pouze modifikovat a předávat komunikaci mezi uživatelem a systémem.
- Občas snaha navodit zdání, že uživatel komunikuje s dialogovým systémem – využívají se různé prostředky:
  - vzdálená komunikace kde osoba simulující dialogové rozhraní komunikuje prostřednictvím TTS
  - použití vocodérů, které změní hlas osoby, která provádí testování, aby zněl jako výstup TTS
  - ...

- Z korpusu dialogů na dané téma (pro danou doménu) lze vygenerovat dialogové rozhraní následovně:
  - 1 Vytvoříme iniciální korpus metodou WoZ
    - Komunikace pouze čaroděj – uživatel.
  - 2 Odstraní se konflikty a na základě korpusu se vytvoří dialogové rozhraní.
  - 3 Kombinovaně vytvoříme nový korpus.
    - "Čaroděj" se snaží maximálně využívat navržené dialogové rozhraní..
  - 4 Odstranění konfliktů a vygenerování nové verze dialogového rozhraní.
  - 5 Pokud je rozhraní v pořádku, generování končí, jinak se pokračuje krokem 3.

- Mimo mluvenou řeč umožňuje alternativní způsoby komunikace člověk – počítač:
  - textová komunikace
  - grafická komunikace
  - ...
- Výhoda - lepší přístupnost.
  - uživatelé s poruchami sluchu,
  - uživatelé s poruchami řeči,
  - ...

- Textová:
  - Mimo hlasový výstup je navíc zobrazen i odpovídající textový výstup.
  - Lze využít prostředky pro IM, SMS, ...
- Grafická:
  - Talking Heads – mimo hlasový výstup je navíc zobrazena tvář (hlava, celý člověk, ...), jejíž pohyby, zejména úst, odpovídají mluvené řeči.
  - Komunikace znakovou řečí – mluvené slovo je překládáno na znakovou řeč (viz Guimeraes et al. – Structure of the Brazilian Sign Language (Libras) for Computational Tools: Citizenship and Social, in Organizational, Business, and Technological Aspects of the Knowledge Society, CCIS vol. 112, Springer, Heidelberg, 2010, pp. 365 – 370.)
    - Znaková řeč prezentována pomocí rukou nebo avatara.

- Široké spektrum možností zadávání vstupu uživatelem jinak než hlasem:
  - klávesnice (počítač, DTMF, SMS, ...)
  - rukou psaný vstup – dotyková obrazovka + pero, ...
  - ústy ovládaná zařízení
  - ovládání pomocí pohybů očí a víček
  - rozpoznávání řeči pomocí sond detekujících činnost svalů a mozku (viz Schultz, T. – Silent and Weak Speech Based on Elektromyography, in Proceedings of 12th International Conference ICCHP 2010 Part 1, Wien, Springer, Heidelberg, pp. 595 – 604, 2010.)
  - rozpoznávání znakové řeči
  - ...
- Často jako doplněk řečového vstupu.

- Proprietární řešení:
  - Součást CSLU Toolkitu.
  - Projekt August.
- Otevřená řešení:
  - Návrhy doporučení W3C týkající se multimodálního přístupu – zatím bez implementace.
    - Využívají a propojují i další standardy W3C (CCXML, XHTML, VoiceXML, SVG, SMIL, ...).
  - Výstup W3C Multimodal Interaction WG

Demonstrační video se syntetizovanou multimodální řečí.

Co jsou to emoce?

- "This is a very tough question, that has produced significant amounts of headaches to scientists in the past ...", "... many researchers have opted to study systematically phenomena that most consider emotional." (Laval University of Quebec)
- "Only mathematics is certain, so all must be based on mathematics." (R. Descartes)
- Dělení emocí:
  - Primární (základní) – vyskytují se u všech lidí a u části vyšších živočichů.
  - Sekundární (vyšší) – mohou být intelektuální, morální a estetické. Mohou se lišit mezi jednotlivými kulturami.
- Velkých šest:
  - hněv
  - zklamání
  -

- Velkých šest (R. Descartes):
  - hněv
  - zklamání
  - smutek
  - strach
  - překvapení
- Další autoři:
  - Arnold – hněv, averze, odvaha, sklíčenost, touha, zoufalství, strach, nenávisť, láska, smutek.
  - Ekman, Friesen, Ellsworth – hněv, odpor, strach, radost, smutek, překvapení.
  - Frijda — touha, štěstí, zájem, překvapení, údiv, zármutek,
  - ...

Detekce emocí

- Lze provádět pomocí detekce změn různých biometrických vlastností.
  - Změny galvanických vlastností kůže.

- Změny tlaku krve a pulsu.

Detekce emocí

- Použitelné biometrické charakteristiky:
  - změny dýchání

Ukázky z Yale Face Database

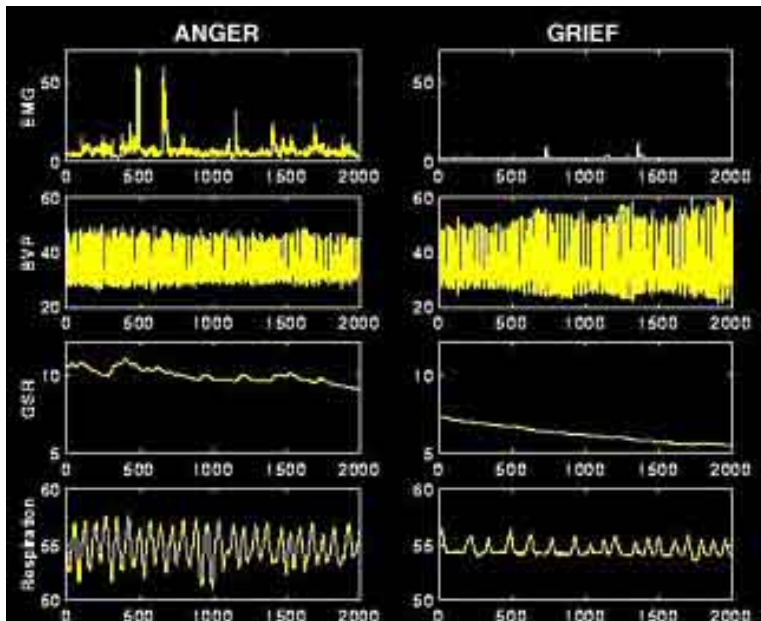
- Radost

- Ospalost

Ukázky průběhů charakteristik pro smutek a hněv

- Dialogová rozhraní informačních systémů
  - uzpůsobení dialogové strategie emočnímu stavu uživatele (klid, stres, hněv, ...)
  - přepojení uživatele na lidského operátora.
- Výukové DS:
  - uzpůsobení dialogové strategie koncentraci uživatele.
- ...